

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

พื้นที่ทับซ้อนกับเพศสภาพ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

AREAS THAT OVERLAP WITH GENDER

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	พื้นที่ทับซ้อนกับเพศสภาพ
โดย	นายชนสรณ์ โตเขียว
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ปราการ จันทรวชิต
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ศาสตราจารย์ พัดยศ พุทธเจริญ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กายรสสุวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ปราการ จันทรวชิต)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์ พัดยศ พุทธเจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ กัญจนา คำโสภี)

61003201 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : เกย์, คนข้ามเพศ, ความใคร่, กามารมณ์

นาย ชนสรณ์ โตเขียว: พื้นที่ทับซ้อนกับเพศสภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ปรากฏ จันทรวชิต

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาเพศสภาพที่มีความเหลื่อมล้ำกัน มีความแยกยากกับการค้นหาสัญลักษณ์เพื่อเป็นการประกอบสร้างที่สื่อความหมายถึงเพศสภาพและสื่อความหมายถึงกิเลสของมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ทุกคนล้วนแล้วมีกิเลสในเรื่องของกามารมณ์เป็นสัญชาตญาณของมนุษย์อยู่แล้ว แต่กับเพศสภาพจะมีเรื่องของกามารมณ์ความใคร่มากกว่าเพศปกติจึงเลือกเอามาเป็นประเด็นสำคัญในการเอามาตีความหมายผ่านวัตถุ สิ่งของ อาทิเช่น ฝ้าย่วนใช้ตีความหมายถึงกิเลสของมนุษย์ โดยการศึกษาเพิ่มเติมกับเพศสภาพทั้งสองกลุ่มนี้ได้แก่ เกย์ กับทรานส์ ศึกษาค่านิยม รสนิยม พฤติกรรม การแสดงออก ความใฝ่ฝัน และอุดมคติ เพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ ตีความหมายออกมาเป็นภาพผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะด้วยเทคนิคภาพพิมพ์น้ำราบหรือ ภาพพิมพ์หิน นำเสนอตัวตนของเกย์ กับทรานส์ สะท้อนให้เห็นมุมมองเรื่องราวของเพศสภาพ และสามารถแยกแยะได้ถึงความแตกต่างกันของคนสองกลุ่มนี้

เกย์ กับทรานส์มีความแตกต่างกันค่อนข้างมากโดยที่เกย์จะมีลักษณะเป็นผู้ชาย มีพฤติกรรมในการแสดงออกเป็นผู้ชาย ข้าวของเครื่องใช้มีการดูแลตัวเองมากกว่าผู้ชาย เครื่องแต่งกายจะเน้นการแต่งตัวให้เหมือนชายทั้งแห่ง วิธีการพูดใช้คำว่า “ครับ” แทนคำว่า “คะ” การวางตัวในสังคมมีความก้าวร้าวมากกว่าคนข้ามเพศเพราะยังคงติดนิสัยดิบของผู้ชายมาใช้อยู่ในส่วนมาก เกย์จะมีความดูแลตัวเองดีทั้งหุ่น ผิวพรรณ รวมถึงความสะอาด แต่ก็ยังไม่เทียบเท่าทรานส์ บริบทของเกย์ในสังคมมีมากกว่าทรานส์เนื่องจากหน่วยงานหรือองค์กรยังยึดติดกับความน่าเชื่อถือขององค์กรอยู่ เช่น หน่วยงานราชการ เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เพศที่ตรงตามกำเนิดจะเป็นที่ยอมรับในการเข้าทำงานมากกว่าเพศทางเลือกซึ่งเกย์จะถูกจัดอยู่อันดับบน ๆ ก่อน ทรานส์จะจัดอยู่อันดับล่าง ๆ ในส่วนของทรานส์จะมีลักษณะเป็นผู้หญิงมีพฤติกรรมแสดงออกเป็นผู้หญิง ข้าวของเครื่องใช้ก็จะมีความสำอาง การดูแลตัวเองที่มากกว่าเกย์รักสวยรักงาม เครื่องแต่งกายเป็นหญิง คำพูดใช้คำว่า “คะ” แทนคำว่า “ครับ” การวางตัวในสังคมมีความนุ่มนวลเหมือนผู้หญิง บริบทในการแสดงออกในสังคมก็น้อยกว่าเพราะทรานส์ชอบทำตัวให้ตัวเองกลมกลืนเวลาอยู่ในสังคมไม่ให้ตัวเองดูแบ่งแยกหรือแตกต่างจากเพศปกติ

ผู้สร้างสรรค์รวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาจากรายงานการวิจัย หนังสือ สื่อออนไลน์ สัมภาษณ์ และลงพื้นที่สำรวจ เพื่อหาข้อมูลในเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มคือ เกย์ กับทรานส์

รวมไปถึงการรับรู้ตัวตนที่เรียกกันว่า “เพศสำนึก” คือการรับรู้ถึงตัวตนว่าตัวเองเป็นเพศทางเลือก ตอนไหนขึ้นอยู่กับเพศวิถีของแต่ละบุคคลซึ่งเกิดได้จากหลายปัจจัยทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก รวมทั้งการหล่อหลอมทางครอบครัว และสังคมจนเกิดเป็นแรงผลักดันต่าง ๆ ที่ทำให้เปลี่ยนมาเป็นเพศทางเลือกนั่นเอง ผู้สร้างสรรค์ใช้แนวคิดในการวิเคราะห์และการตีความหมายในรูปแบบใหม่ ๆ จากพฤติกรรมต่าง ๆ ของเกย์ กับทรานส์ จากบริบทที่มีความแตกต่างกัน หรือมีความเหลื่อมล้ำกัน ในรูปแบบของเชิงสัญลักษณ์ให้ออกมาเป็นภาพ ให้ภาพเหล่านั้นเป็นคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ สิ่งแวดล้อม วัตถุต่าง ๆ หรือให้เป็นพื้นที่เฉพาะในการแสดงออกที่ผู้คนสามารถรับรู้และทำความเข้าใจได้โดยผู้สร้างสรรค์ใช้การนำเสนอเป็นภาพผลงานเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ให้สัมฤทธิ์ผล

61003201 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Gay, Transgender, Lust, concupiscence

MR. CHANASORN TOKIEW : AREAS THAT OVERLAP WITH GENDER THESIS
ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR PRAKARN JANTARAVICHIT

This thesis aims to study an overlap between genders, which is hard to differentiate, and a symbolic search to form a symbol that conveys a meaning of gender and the meaning of defilement of gender that is inside all human beings. All humans also have a defilement of sexual desire, which is a natural instinct. However, when we talk about gender, it involves sexual desire more than biological sex. From this point, the researcher has decided to choose this to be the main topic to interpret this concept through the object. A satin, for example, can be interpreted as a human defilement. To achieve the goal, this study focuses on two genders: gay and transgender, by studying their social values, tastes, behaviors, expressions, dreams, and ideals for analyzing, evaluating, and interpreting all the data into the symbolic forms of art. To express the symbol in the creative work of art, the flat surface The graphic art technique or lithography is used to represent the identity of gay and transgender people, reflect gender aspects, and differentiate between these two genders.

Gay and transgender people are quite different. Gay's characteristics are quite masculine. Their expression shows masculinity, but they take care of themselves more than straight men. Their clothes and belongings focus on masculinity, so they can look like straight men as much as possible. Moreover, the way gay men speak, they use "krub" like a straight man, but not "ka" like a transgender and woman. Their social behavior is rougher than transgender people's because they are mostly still used to male nature. As gay people tend to take care of themselves more than straight men, they take good care of their skin and self-cleanliness, but not as much as transgender people. In society, the social context of gays is more acceptable than transgenders because some institutes or some

organizations still adhere to old-fashioned social rules and company credibility. For example, government institutes. It is not surprising that biological sex is more respectable than LGBTQ when we talk about employment. Gay is one of the top choices, while transgender is one of the last. Speaking of transgender people, their characteristics, actions, and expression tend to be feminine. Their appliances are fairly womanlike. In addition, they also dress up like women. Unlike gay, they are more delicately taking care of themselves as they want to be beautiful. Furthermore, transgender people use "ka" like a woman, but not "krub" like a man. Transgender people's social behavior is as gentle as women's. Their social context in expression of identity is rarely seen because they prefer to blend into society in order to avoid being classified or distinguished from other sexes.

To create creative arts, researcher has gathered the data by studying research reports, books, interviews, social media, and doing surveys to get in-depth data from two example groups, gay and transgender. Furthermore, the researcher also gathers information about gender perception or gender identities of one, which is a perception of one's perception that they are LGBTQ. The perception of one's gender identity depends on their sexuality, which can be caused by many factors such as inner factors, outer factors, family instruction, and social molding until it becomes an impulse to change gender identities. For the concept, researcher analyzed and interpreted various behaviors of gay and transgender people from different or overlapped contexts in a new way in the form of symbolic pictures such as humans, animals, things, places, environments, and any object to make it a specific expression space from which any person can perceive and comprehend the art by representing in picture form to achieve the graphic art.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาผู้ให้กำเนิด ครอบครัว ญาติพี่น้อง ผู้อุปการะคุณ ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณ และมีตรสหายทุกท่าน ที่สนับสนุนข้าพเจ้าในด้านต่าง ๆ ตลอดการศึกษา เล่าเรียน ทั้งค่าใช้จ่าย ค่าแนะนำ ทำให้เห็นคุณค่าในแง่มุมต่าง ๆ ทางประสบการณ์ชีวิต และการทำงานศิลปะ แก่ ข้าพเจ้าในช่วงเวลาที่ผ่านมา ซึ่งเป็นกำลังใจและแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาภาพพิมพ์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน มอบคำแนะนำ แนวทางการแก้ไขปัญหา การทดลอง การพัฒนาต่อยอด และค้นหา รูปแบบ เทคนิค วิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ให้เสร็จลุล่วงไปด้วยดี จนสัมฤทธิ์เป็นผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมา ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ในคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือ แบ่งปัน พุดคุย แลกเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติ แนวทาง และรูปแบบผลงาน จึงมีโอกาสดูเห็นผลงานของแต่ละคน นับเป็นสีสัน ที่ได้เห็นมุมมองการทำงานศิลปะที่กว้างขึ้น ก่อให้เกิดคุณค่าเรื่องราวที่ดี ในประสบการณ์การเรียนรู้ การใช้ชีวิตในที่แห่งนี้ได้อย่างมีความสุข รวมไปถึงท่านผู้มีพระคุณที่อยู่เบื้องหลังทุกท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจและแรงผลักดันให้กับข้าพเจ้า ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้จนสำเร็จไปด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นาย ชนสรณ์ โตเขียว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญรูปภาพ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
1.3 สมมติฐาน.....	4
1.4 เป้าหมายในการสร้างสรรค์.....	4
1.5 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	4
1.6 ขอบเขตของการศึกษา.....	6
1.7 ขั้นตอนการศึกษา.....	6
1.8 สัญลักษณ์และการสื่อความหมาย.....	7
1.8.1 กระจต่าย.....	7
1.8.2 ต้นกระบองเพชร.....	7
1.8.3 ผ้าตัวน.....	8
1.8.4 กิ่งไม้.....	8
1.8.5 ดอกไม้.....	8
1.8.6 ผีเสื้อ.....	8
1.8.7 กวาง.....	9

1.8.8 แก้ว	9
1.8.9 ดอกกล้วยไม้	9
1.8.10 หน้ากาก	9
1.8.11 ถุงมือ	9
1.8 ขอบเขตด้านรูปแบบ	9
1.9 ขอบเขตด้านเทคนิคและวิธีการ	10
1.10 แหล่งข้อมูล	10
1.11 การเสนอผลงาน	10
บทที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงาน	11
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ	11
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับบรรณนิยมทางเพศ	12
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต	14
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับอัตลักษณ์	15
2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทและการกำหนดเพศ (เพศสำนัก) แรงจูงใจ เครือข่ายสังคม ฯลฯ	15
2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทในสังคมและหน้าที่การงาน	16
2.7 เพศในระบบทุนนิยม	16
2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการเพศสำนักและเพศสัมพันธ์	16
2.9 ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกและบริบทร่วมเพศ	17
2.10 เพศทางเลือก เกย์, คนข้ามเพศ	19
2.10.1 ความหลากหลายทางสังคม และวิถีชีวิต	19
2.10.2 อัตลักษณ์	19
2.10.3 สุขทริยภาพ	19
2.10.4 ความหลากหลายทางความงาม	19
2.10.5 สัญลักษณ์ทางเพศทางเลือก	19

2.11	กลุ่มคนเพศทางเลือก	21
2.12	อิทธิพลจากภาพยนตร์	22
2.13	ศิลปินกรณีศึกษา	23
2.13.1	ทิววุฒิ บุญวิจิตร	23
2.13.1.1	วิเคราะห์	24
2.13.1.2	สรุป	24
2.13.2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขุมล นิสิตถรณ์นันท	25
2.13.2.1	วิเคราะห์	26
2.13.2.2	ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรค์ผลงาน	27
2.13.3	อิษณัฐ ชลภูมิ	27
2.13.3.1	วิเคราะห์	28
2.13.3.1	ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรค์ผลงาน	28
2.13.4	กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav klimt)	28
2.13.4.1	วิเคราะห์	29
2.13.4.2	ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรค์ผลงาน	30
2.13.5	โรเบิร์ต ลองโก (Robert Longo)	30
2.13.5.1	วิเคราะห์	31
2.13.5.2	ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรค์ผลงาน	32
	บทที่ 3 ขั้นตอนการศึกษาและการบวนการในการสร้างสรรค์	33
3.1	การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและการประมวลความคิดในการสร้างสรรค์	33
3.2	ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)	33

3.2.1 องค์ประกอบในการสร้างสรรค์.....	36
3.2.1.1 เส้น.....	36
3.2.1.2 พื้นที่ว่าง.....	37
3.2.1.3 น้ำหนักแสงเงา.....	38
3.2.1.4 สีและบรรยากาศ.....	39
3.2.1.5 พื้นผิว.....	40
3.3 การคัดลอกถอดแบบลายเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์.....	42
3.4 การสร้างค่าน้ำหนักด้วยวัสดุไซ.....	45
3.5 ขั้นตอนการเคลือบกาวแม่พิมพ์ (gum plate).....	46
3.6 ขั้นตอนการกัดกรดแม่พิมพ์ (etch plate).....	47
3.7 ขั้นตอนการล้างเขม่าดำแม่พิมพ์.....	49
3.8 ขั้นตอนกระบวนการพิมพ์ผลงาน.....	50
3.8.1 การเตรียมหมึกพิมพ์.....	50
3.8.2 การกลึงหมึกพิมพ์บนแผ่นแม่พิมพ์.....	51
3.8.3 ขั้นตอนทำขึ้นกระดาษพิมพ์.....	53
3.8.4 การพิมพ์ผลงาน.....	54
3.9 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	55
3.9.1 อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์.....	55
3.9.2 อุปกรณ์ในการสร้างภาพร่างต้นแบบ.....	55
3.9.2.1 ฝ้ายต่วน.....	55
3.9.2.2 แก้วอิ.....	55
3.9.2.3 ดอกไม้ปลอม.....	55
3.9.2.4 หมึกจีนและสีขาวใช้ในการแต่งภาพต้นแบบ.....	55
3.9.2.5 สมุดวาดภาพ.....	55

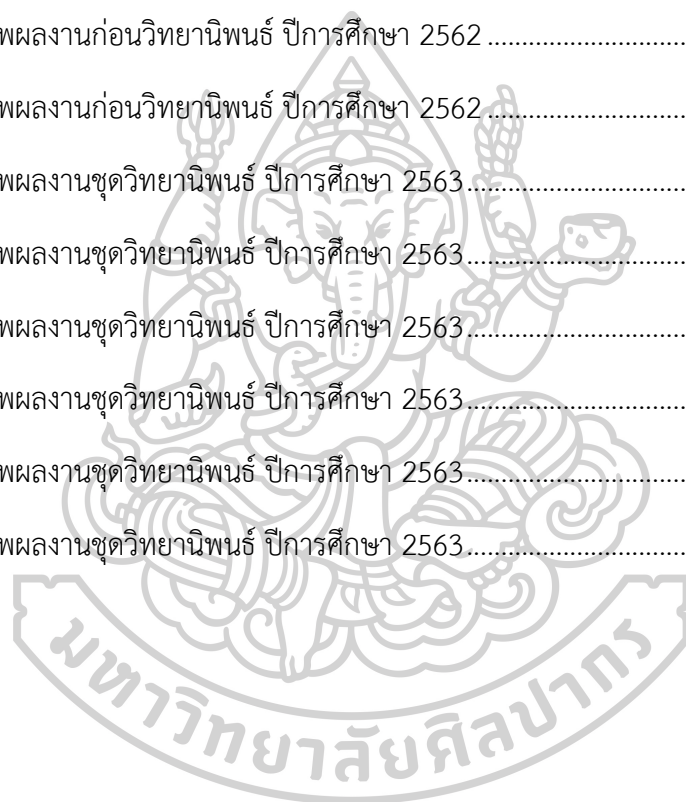
3.9.2.6 กล้องถ่ายภาพ.....	55
3.9.2.7 คอมพิวเตอร์	55
3.9.3 เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์.....	55
3.9.3.1 วัสดุเขียนแม่พิมพ์.....	55
3.9.3.2 กระดาษไขฟิล์ม.....	55
3.9.3.3 วัสดุ / อุปกรณ์และเคมีในการกัดกรดเตรียมแม่พิมพ์	55
3.9.3.4 วัสดุ / อุปกรณ์ในกระบวนการกัดกรดและการเตรียมแม่พิมพ์	56
3.9.3.5 วัสดุ / อุปกรณ์ในการพิมพ์	56
บทที่ 4 แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	63
4.1 ระยะเวลาที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ช่วงที่ 1 ปีการศึกษา 2561	63
4.2 ระยะเวลาที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ช่วงที่ 2 ปีการศึกษา 2562	68
4.3 ระยะเวลาที่ 3 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562 - 2565.....	75
4.4 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์.....	77
บทที่ 5 สรุป.....	83
รายการอ้างอิง.....	84
ประวัติผู้เขียน	86

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพยนตร์มูนไลท์ ไต้แสงจันทร์ ทุกคนฝันถึงความรัก	22
ภาพที่ 2 “Waiting man” Oil acrylic sand on Linen, 150 x 150 cm., 2016, ทีฆวุฒิ บุญวิจิตร	23
ภาพที่ 3 การสร้างสรรค์วีดิโอถอดแบบมาจากสตรี 5 นาง	25
ภาพที่ 4 แม่บ้านมีหนวด	27
ภาพที่ 5 ดาเน (Danae) 1907-1908, กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav klimt), 77 X 83 เซนติเมตร, เวียนนา (Vienna) ประเทศออสเตรีย.....	29
ภาพที่ 6 Men in the Cities, 1979-1988, Whitney Biennial ในนิวยอร์ก documenta ในเมือง คาสเซิล เยอรมนี Venice Biennale ในอิตาลี.....	32
ภาพที่ 7 รูปแสดงการจัดหุ่นนิ่ง	34
ภาพที่ 8 รูปแสดงการโพสท่า.....	35
ภาพที่ 9 ปรับภาพให้เป็นน้ำหนักขาวดำ	35
ภาพที่ 10 ปรับภาพให้เป็นน้ำหนักขาวดำ	36
ภาพที่ 11 ภาพแสดงลักษณะเส้นที่มีความลื่นไหล	37
ภาพที่ 12 แสดงพื้นที่ว่าง.....	38
ภาพที่ 13 รูปแสดงน้ำหนักแสงเงา.....	39
ภาพที่ 14 รูปแสดงสีและบรรยากาศโดยรวม	40
ภาพที่ 15 รูปแสดงพื้นผิวที่เกิดจากเส้น น้ำหนัก แสงเงา.....	41
ภาพที่ 16 รูปแสดงพื้นผิวที่เกิดจากเส้น น้ำหนัก แสงเงา.....	41
ภาพที่ 17 ภาพแสดงขั้นตอนการคัดลอกถอดแบบลายเส้นภาพโครงร่างจากภาพร่างต้นแบบลงบน แผ่นแม่พิมพ์แผ่นอะลูมิเนียม.....	43

ภาพที่ 18 ภาพแสดงขั้นตอนการทำเครื่องหมาย Registration mark (T) และ(Bar) T - bar: (T), (l) (เส้นแกนกลาง) บนแม่พิมพ์และที่บริเวณด้านหลังของแผ่นกระดาษพิมพ์	44
ภาพที่ 19 ภาพแสดงการถอดแบบลายเส้นที่เสร็จสิ้นแล้วบนแผ่นแม่พิมพ์แผ่นอะลูมิเนียม.....	45
ภาพที่ 20 ภาพแสดงขั้นตอนการวาดเส้นลงบนแม่พิมพ์ด้วยดินสอไขเพื่อสร้างน้ำหนักต่าง ๆ	46
ภาพที่ 21 ภาพแสดงขั้นตอนการเคลือบขาวแม่พิมพ์ (gum plate).....	47
ภาพที่ 22 ภาพแสดงการกัดกรดและการเช็ดขาวออกด้วยผ้าสาลู	48
ภาพที่ 23 ภาพแสดงขั้นตอนการล้างเขม่าดำเพื่อเตรียมความพร้อมของแม่พิมพ์สำหรับขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์.....	50
ภาพที่ 24 ภาพแสดงการผสมหมึกเข้ากับผงไลท์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (light magnesium carbonate powder) และเป็นการกลิ้งหมึกพิมพ์บนแท่นกลิ้งหมึกเพื่อเตรียมพร้อมที่จะกลิ้งบนแผ่นแม่พิมพ์.....	51
ภาพที่ 25 ภาพแสดงการกลิ้งหมึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์ และการลูบฟองน้ำที่ขนาดน้ำลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้มีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ	52
ภาพที่ 26 ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมทำขึ้นบนกระดาษพิมพ์	53
ภาพที่ 27 ภาพแสดงขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	54
ภาพที่ 28 ภาพแสดงแม่พิมพ์แผ่นอะลูมิเนียม (aluminum plate).....	57
ภาพที่ 29 ภาพแสดงในการถ่ายภาพต้นแบบ	57
ภาพที่ 30 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์เคมีภัณฑ์ในขั้นตอนการล้างเขม่าดำ (wash out).....	58
ภาพที่ 31 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนการกัดกรดและการเคลือบขาวแม่พิมพ์	59
ภาพที่ 32 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนการเขียนแผ่นอะลูมิเนียม (aluminum plate).....	60
ภาพที่ 33 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนสำหรับคัดลอกและถอดแบบลายเส้นภาพร่างต้นแบบลงบนแผ่นแม่พิมพ์	61
ภาพที่ 34 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนการพิมพ์ภาพผลงาน	62
ภาพที่ 35 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561	65
ภาพที่ 36 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561	66

ภาพที่ 37 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561	67
ภาพที่ 38 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561	68
ภาพที่ 39 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562	70
ภาพที่ 40 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562	71
ภาพที่ 41 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562	72
ภาพที่ 42 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562	73
ภาพที่ 43 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562	74
ภาพที่ 44 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562	75
ภาพที่ 45 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563	77
ภาพที่ 46 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563	78
ภาพที่ 47 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563	79
ภาพที่ 48 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563	80
ภาพที่ 49 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563	81
ภาพที่ 50 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563	82

บทที่ 1

บทนำ

ในช่วงวัยต่าง ๆ ของผู้สร้างสรรค์ที่ถูกกดทับบนบรรทัดฐานของสังคมที่ได้สร้างกรอบไว้แค่เพศชายกับเพศหญิงที่เป็นที่ยอมรับในสังคม จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ไม่สามารถแสดงตัวตนของตนเองได้หรืออัตลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้ในช่วงวัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา แต่ปัจจุบันนี้ ได้มีการยอมรับและเปิดกว้างมากยิ่งขึ้นกับการยอมรับกับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายในสังคมไทยมากยิ่งขึ้น แต่เพศสภาพบางกลุ่มคนก็ยังคงเลือกที่จะปิดบังตัวตนของตนเองเนื่องจากบริบทในสังคมมีความแตกต่างกันจึงเป็นอีกหนึ่งประเด็นที่ผู้สร้างสรรค์สนใจ ซึ่งผู้สร้างสรรค์เป็นหนึ่งในเพศสภาพที่มีความหลากหลายจึงก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนี้ขึ้น ผู้สร้างสรรค์คิดว่าผู้คนที่เป็นเพศสภาพมีความหลากหลาย มีความพิเศษ มีความงามเฉพาะในตัวของตัวเอง ผู้สร้างสรรค์จึงนำความพิเศษเหล่านั้นมาตีความหมายต่าง ๆ ถ่ายทอดบอกเล่าถึงเรื่องราวประเด็นสำคัญที่อยากจะสื่อสารกับคนดูเพื่อให้ออกมาเป็นภาพผลงานสร้างสรรค์ในรู้แบบของผู้สร้างสรรค์เองโดยการประกอบสร้างสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายถึงเพศสภาพ โดยการศึกษาเพศสภาพ ศึกษาค่านิยม ธรรมเนียม พฤติกรรม การแสดงออก ความใฝ่ฝัน อุดมคติ อุดมการณ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้มา มาคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แยกแยะ ตีความหมายออกมาในรูปแบบของเชิงสัญลักษณ์ และวิธีการแสดงออกเพื่อนำเสนอออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ เพื่อนำเสนอตัวตนของเพศสภาพ และการสร้างพื้นที่เฉพาะ ความงามที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองเรื่องราวของเพศสภาพ

ผู้สร้างสรรค์ใช้แนวคิดในการวิเคราะห์ และการตีความหมายใหม่ในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ เพื่อให้ออกมาเป็นภาพ เพื่อให้ภาพเหล่านั้นเป็น สถานที่ สิ่งแวดล้อม สิ่งของ วัตถุต่าง ๆ เป็นจินตนาการที่ผู้คนสามารถรับรู้และทำความเข้าใจได้โดยผู้สร้างสรรค์ใช้การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ด้วยรูปแบบ เทคนิค วิธีการภาพพิมพ์หน้าราบ หรือภาพพิมพ์หิน ในการสร้างสรรค์ผลงานให้สัมฤทธิ์ผล ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจในเรื่องของเพศสภาพ ซึ่งสามารถนำมาเชื่อมโยงกับงานศิลปะที่มีผลทางความรู้สึกถึงความงามเฉพาะ โดยการหารูปแบบวิธีการแสดงออกด้วยสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงเพศสภาพหรือสัญลักษณ์ที่ใช้เรียกแทนเพศสภาพ ผู้สร้างสรรค์จึงถ่ายทอดผลงานศิลปะ ออกมาในรูปแบบผลงานเชิงสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับเพศสภาพ รวมถึงการสร้างสัญลักษณ์ให้อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนแล้วเกิดเป็นความงาม

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“เพศสภาพ” เพศมีความหลากหลายมากกว่าแค่เพศชาย กับ เพศหญิง สามารถแบ่งแยกได้หลากหลาย ความหลายหลายทางเพศมักจะถูกเรียกว่า LGBTQ+ โดยคำที่กล่าวมาีความหมายที่แตกต่างกันออกไป โดยการแยกออกตามประเภทดังนี้ Lesbian (เลสเบี้ยน) หมายความว่าผู้หญิงชอบผู้หญิงด้วยกัน Gay (เกย์) คือผู้ชายที่ชอบผู้ชายแต่บางคนก็เหมารวมว่าเป็นคนที่ชอบเพศเดียวกัน Bisexual (ไบเซ็กชวล) คือคนที่ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิง Transgender (ทรานเจนเดอร์) คือคนข้ามเพศ คือผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นผู้ชาย ผู้ชายที่มีจิตใจเป็นผู้หญิง หรือเรียกสั้น ๆ ว่าทรานส์ Queer (ควีวี่) เป็นการเรียกกว้าง ๆ คือ กลุ่มคนที่ไม่ได้มีเพศตามขนบสังคมทั่วไปไม่ได้จำกัดกรอบให้ตัวเองหรือหมายถึงว่าจะชอบเพศอะไรก็ได้ในบรรดา LGBTQ+ ไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิง ทอม ดี เลสเบี้ยน เกย์ กะเทย ถ้าถูกใจก็ชอบได้ทั้งหมด

กลุ่มคนที่เป็นเกย์กับทรานส์มีความเหลื่อมล้ำที่ค่อนข้างเหมือนกันหรือค่อนข้างทับซ้อนกันหรือแยกจากส่วนหนึ่งอาจมาจากค่านิยมทางความคิด พฤติกรรมการใช้ชีวิต การแต่งกาย หรือรสนิยมทางเพศที่ค่อนข้างเหลื่อมล้ำกัน โดยแยกได้ตามนี้

Transgender (ทรานเจนเดอร์) เป็นบุคคลข้ามเพศ หมายถึง ผู้หญิงข้ามเพศ หรือ ผู้ชายข้ามเพศ คนข้ามเพศอาจมีบุคลิกภาพลักษณะอย่างคนทั่วไปหรือไม่ก็ได้ หรือมีลักษณะที่ต่างไปได้หลากหลาย ซึ่งหมายถึงบุคคลที่แสดงตนไม่เหมือนเพศชาย แต่งตัวเป็นหญิง หรือเพศหญิงตรงตามกำเนิด ทรานส์มักมีรสนิยมทางเพศที่เหมือนเกย์ชอบได้ทั้งสองคือ ชอบได้ทั้งเกย์ และผู้ชายแท้ แต่ค่านิยมจะเน้นไปที่ผู้ชายแท้มากกว่าเกย์ พฤติกรรมการใช้ชีวิตของ ทรานส์คือ พยายามทำตัวให้กลมกลืนให้เหมือนผู้หญิงให้ได้มากที่สุด มีความสวย หุ่นดี ผิวพรรณดี ผิวขาว คนที่เหมือนผู้หญิงมากที่สุดจะถูกสังคมยกย่องมองว่าสวย คนพวกนี้จะถูกจัดอยู่อันดับบน ๆ ส่วนคนที่ไม่ได้เหมือนประเภทข้างต้นที่กล่าวมาก็จะถูกจัดอยู่อันดับล่าง ๆ คนที่เป็นทรานส์มักจะมีข้อจำกัดทางสังคมมากกว่าเพศที่ตรงกำเนิด อาจเป็นเพราะมาจากบทบาททางสังคม ค่านิยม ขนบธรรมเนียม และการยอมรับ ที่ยังไม่รองรับกับกลุ่มคนเหล่านี้ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อมาหลาย ๆ อย่าง เช่น การสมัครงาน หน่วยงานบางหน่วยงาน ข้าราชการ ฯลฯ และถูกลดทอนความสำคัญลง ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้ก็จะบอกว่าเพศสรีระไม่ตรงกำเนิด สิ่งนี้เลยเป็นอีกหนึ่งปัญหาของสังคมในปัจจุบัน กลุ่มคนเหล่านี้มักปฏิบัติตนให้กลมกลืนกับคนในสังคม หรือทำตัวให้แตกต่างออกไป

Gay (เกย์) เป็นผู้ชายที่ชอบผู้ชาย คำว่าเกย์ในความหมายที่แท้จริงไม่ได้หมายความว่าผู้ชายที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงและชอบผู้ชาย แต่หมายความว่าผู้ชายที่ทำตัวเหมือนผู้ชายแต่มีลักษณะการชอบความรักในเพศเดียวกัน เกย์มีรสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีซึ่งมีความหมายถึงรูปแบบพื้นฐานทางด้าน

ของอารมณ์ ความใคร่ มากกว่าเพศปกติ หรือทรานส์ เกย์มักจะมีใครสูงเป็นเพศที่รักสนุก รักตัวเอง หาความสุขให้แก่ตัวเองแต่ไม่ผูกมัด หรือเรียกว่า One Night Stand เกย์ยังมีรสนิยมชอบเกย์ด้วยกันหรือชายแท้ และไปเซ็กซวล เกย์ยังมีสัญชาตญาณดิบที่เหมือนผู้ชายอยู่ในการออกไล่หาคู่นอน เกย์จะมีการแสดงออกทางสังคมน้อยกว่าเพศอื่น ๆ เพราะเกย์ส่วนใหญ่มักจะชอบปกปิด หรือการอำพรางตัวตนที่ตน เป็นส่วนหนึ่งก็มาจาก ความคิด ค่านิยม อุดมการณ์ จารีต ประเพณี วัฒนธรรม และบรรทัดฐานทางสังคมที่พวกเขาไม่สามารถเปิดเผยตัวตนต่อสาธารณชนได้ เกย์ยังถูกแบ่งได้ ดังนี้ เกย์รุก คือกลุ่มคนที่เหมือนชายแท้มากที่สุดดำเนินชีวิตเหมือนผู้ชายไม่แสดงออกหรือเปิดเผย เกย์รุกเป็นฝ่ายกระทำ กลุ่มนี้จะนิยมมากที่สุดและถูกจัดอยู่อันดับบน ๆ เกย์รับ คือกลุ่มคนที่ยิ่งเหมือนผู้ชายอยู่ แต่พฤติกรรมการแสดงออกอาจจะมีความกระตือรือร้นบ้าง หรือบางคนก็ไม่แสดงออกก็มี เกย์รับบ้างคนชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิงเกย์บางคนแต่งออกมาแล้วสวยกว่าทรานส์ ส่วนนี้ทำให้เห็นว่าเกย์กับทรานส์มีความเหลื่อมล้ำกันอยู่ซึ่งบางครั้งก็ทำให้แยกยาก เกย์รับจะเป็นฝ่ายถูกกระทำ โบท คือกลุ่มคนที่ได้ทั้งสองแบบเป็นได้ทั้งรุกและรับ หรือหมายถึงเป็นฝ่ายกระทำก็ได้หรือถูกกระทำก็ได้ เกย์ที่มีพฤติกรรมแสดงออกที่ออกสาว หรือ กระตือรือร้น มักถูกจัดอันดับล่าง ๆ

สรุปได้ว่า เกย์กับทรานส์ ส่วนใหญ่ก็มีค่านิยม ความคิด รสนิยมที่ค่อนข้างเหมือนกัน เกย์กับทรานส์ส่วนใหญ่ก็ดูแลตัวเองเป็นอย่างดี รูปลักษณ์ หน้าตา ผิวพรรณ รวมถึงการศัลยกรรมที่ทำให้ดูดีขึ้น รวมไปถึงเครื่องสำอาง การแต่งหน้า ซึ่งทำให้บุคลิกภาพดูดีมากยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้ทำให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำกันอยู่ที่บางที่เราก็แยกประเภทของกลุ่มคนเหล่านี้ได้ยาก

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาสำรวจพฤติกรรมของเกย์กับทรานส์ที่แสดงออกถึง ความคิด การแสดงออก พฤติกรรม รสนิยม ความไม่ไฝ่ฝัน อุดมคติ เพื่อเก็บเป็นข้อมูลนำมาใช้ในการสร้างสรรค์

1.2.2 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างเกย์กับทรานส์ และให้เห็นถึงความแตกต่างกันของคนสองกลุ่มนี้

1.2.3 เพื่อค้นคว้าหารูปแบบของสัญลักษณ์และวิธีการแสดงออกด้วยงานศิลปะเพื่อนำเสนอ ตัวตนของเกย์ กับทรานส์ผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์หน้าราบ หรือภาพพิมพ์หิน (Lithography) เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพที่แสดงถึงเรื่องราวเกี่ยวกับ ความลุ่มหลงของเพศสภาพ และ สื่อความหมายในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ ในการสร้างสรรค์ ผลงานผู้สร้างสรรค์ได้สอดแทรกการอุปมาอุปไมย เพื่อเปรียบเทียบในการสื่อความหมายของ สัญลักษณ์บริบท รูปแทนคน สัตว์ สิ่งของ ต่าง ๆ โดยการถ่ายทอดจากสิ่งของที่มีความหมาย หรือนัยยะแอบแฝงต่าง ๆ

เช่น การใช้ผ้าตัวที่มีความมันวาว ผสมผสานกับการใช้เรือนร่างของผู้สร้างสรรค์ หรือเรือนร่างของเพศทางเลือก เป็นตัวแทนในการแสดงออกในฐานะที่เป็นเพศสภาพ เพื่อให้เกิดสภาวะบางอย่างเพื่อสะท้อนแง่มุมของความงาม และความคิดต่าง ๆ ดังนั้น การประสานรูปทรงกันอย่างกลมกลืนหรือขัดแย้งกันจนเกิดมิติของมุมมอง จึงเป็นตัวกำหนดเรื่องราวความคิดจากตัวตน ที่แสดงออกจากประสบการณ์ภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ที่ได้รับรู้ และสัมผัสมา ผ่านความคิดที่ว่า มิติของพื้นที่ที่ทับซ้อนได้บอกเล่าถึงอัตลักษณ์บางอย่างของเพศสภาพหรือการสร้างตัวตน (Empower) ความงามเกิดจากการแสดงท่าทางการแสดงออก และเกิดจากองค์ประกอบภายในผลงาน ท่าทางที่ใช้ในผลงานจะดูเกินจริงไปจากเพศปกติ ซึ่งบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ ความพิเศษของเพศสภาพที่มีความแตกต่างไปจากเพศปกติ ซึ่งเพศปกติจะไม่แสดงออกแบบนี้ ถึงตัวตนและเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมา การสร้างน้ำหนักแสงเงาทำให้ภาพเกิดอารมณ์ได้หลากหลาย ทั้งความสวยงาม ความยั่วชวน ความอ่อนโยน ความอ่อนไหว ความปรารถนา ความน่ากลัว ความน่าเกลียด ความจริงของสิ่งนั้น ๆ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นความงามในการสร้างสรรค์ผลงานยังเป็นการสร้างพื้นที่เฉพาะขึ้นมาหรือเรียกได้ว่า “เจนเดอร์สเปซ”

1.3 สมมติฐาน

1.3.1 ศึกษาสัญลักษณ์ที่มีความหมายเกี่ยวกับเพศสภาพ

1.3.2 ศึกษาภาพผลงานศิลปนิพนธ์ศึกษาวิธีการใช้สัญลักษณ์ การตีความหมาย และวิธีการจัดองค์ประกอบ

1.4 เป้าหมายในการสร้างสรรค์

1.4.1 เพื่อเผยแพร่ต่อสังคมให้ได้เห็นถึงความต่าง และแยกแยะความต่างระหว่างเกย์กับทรานส์ได้ถูกต้อง

1.4.2 เพื่อสามารถอธิบายถึงตัวตน และบทบาททางสังคม รวมถึงคุณค่าในกลุ่มคนสองกลุ่มนี้ รวมถึงการยอมรับกับคนในสังคม

1.4.3 เพื่อให้เห็นตัวตนของเค้าผ่านผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะ

1.5 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพที่แสดงถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความลุ่มหลงของเพศสภาพ และสื่อความหมายในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ ในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์

ได้สอดแทรกการอุปมาอุปไมยเพื่อเปรียบเทียบในการสื่อความหมายของสัญลักษณ์บริบทรูปแทนคน สัตว์ สิ่งของ ต่าง ๆ โดยการถ่ายทอดจากสิ่งของที่มีความหมายหรือนัยยะแอบแฝงต่าง ๆ เช่น การใช้ ผ้าตัวที่มีความมันวาว ผสมผสานกับการใช้เรือนร่างของผู้สร้างสรรค์ หรือเรือนร่างของเพศทางเลื้อก เป็นตัวแทนในการแสดงออกในฐานะที่เป็นเพศสภาพ เพื่อให้เกิดสภาวะบางอย่างเพื่อสะท้อนแง่มุม ของความงาม และความคิดต่าง ๆ ดังนั้น การประสานรูปทรงกันอย่างกลมกลืนหรือขัดแย้งกันจนเกิด มิติของมุมมอง จึงเป็นตัวกำหนดเรื่องราวความคิดจากตัวตน ที่แสดงออกจากประสบการณ์ภายใน จิตใจของผู้สร้างสรรค์ที่ได้รับรู้และสัมผัสมา ผ่านความคิดที่ว่า มิติของพื้นที่ทับซ้อนได้บอกเล่าถึงอัต- ลักษณะบางอย่างของเพศสภาพหรือการสร้างตัวตน (Empower) ความงามเกิดจากการแสดงท่าทาง การแสดงออก และเกิดการจากองค์ประกอบภายในผลงาน ท่าทางที่ใช้ในผลงานจะดูเกินจริงไปจาก เพศปกติซึ่งบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ ถึงตัวตน ความพิเศษของเพศสภาพที่มีความแตกต่างไปจากเพศปกติ เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมา การสร้างน้ำหนักแสงเงาทำให้ภาพเกิดอารมณ์ได้ หลากหลาย ทั้งความสวยงาม ความขี้ขลาด ความอ่อนโยน ความอ่อนไหว ความปรารถนา ความน่า กลัว ความน่าเกลียด ความจริงของสิ่งนั้น ๆ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นความงาม ในการสร้างสรรค์ผลงานยัง เป็นการสร้างพื้นที่เฉพาะขึ้นมาหรือเรียกได้ว่า “เจนเดอร์สเปซ”

ผลงานศิลปะภาพพิมพ์นาราบ หรือภาพพิมพ์หิน (Lithography) ชุดพื้นที่ทับซ้อนกับเพศ สภาพ ภาพเล่าถึงเรื่องราวของเพศสภาพที่มีการปกปิดอำพรางตัวตนของตัวเอง จากสภาวะรอบตัว ผ้าตัวที่มีความมันวาวเปรียบเหมือนจิตใจของมนุษย์ที่มีกิเลส มีความลุ่มหลง มีความใคร่ที่มีความ หนักเบาเหมือนความวาวของผ้าตัวมีทั้งน้ำหนักเข้ม กลาง อ่อน อยู่ในตัวของตัวเองเพื่อเปรียบเทียบ ให้เห็นถึงกิเลส ความลุ่มหลง มีความใคร่ ของมนุษย์ ในส่วนที่เข้มมากก็เปรียบเหมือนกิเลสความใคร่ ของคนที่หนาในส่วนที่มีน้ำหนักกลางไปจนถึงอ่อนเปรียบเหมือนกิเลส ความใคร่ที่ค่อย ๆ หลุดผ่านไป หรือเวลาผ้าตัวโดนแสงไฟตัวของผ้าตัวจะเหลือแสงส่องประกายเล่นกับแสงไฟมันวาว เปรียบ เหมือนความพิเศษของเพศทางเลื้อกมักจะส่องแสงในตัวของตัวเองความพิเศษในตัวเอง แต่ผู้คนไม่ สามารถเข้าถึงตัวตนของมันได้ หรือทำความเข้าใจในความพิเศษนั้น แต่มันก็จะส่องแสงส่องประกาย ในตัวของตัวเอง หรือให้ความรู้สึกหนัก เบา ความพลิ้วไหว นุ่มนวล เวลาเราจับผ้าหรือบิดผ้า ผ้าก็จะ ไปตามรูปทรงที่เราต้องการหรืออยากให้เป็น ดอกไม้ สื่อความหมายแทนความงาม ความเปราะบาง ความละเมียดละไม ความมีชีวิตชีวา ความเป็นผู้หญิง ยังเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง และความรัก ดอกกล้วยไม้ยังแสดงถึง การสืบพันธุ์ เป็นดอกไม้ที่ไว้บอกภาษารักว่า (ฉันไม่อาจห้ามใจให้คิดถึงเธอ ได้) ดอกกล้วยไม้แต่ละช่อจะผลิดดอกออกผลให้เราชื่นชมได้ต้องใช้เวลานาน เปรียบเหมือนเพศสภาพ ต้องใช้เวลาพิสูจน์ตัวเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

1.6 ขอบเขตของการศึกษา

1.6.1 ศึกษาถึงที่มา ความหมาย ขอบเขตของการกำหนดเพศสภาพตามความหมายที่เป็นสากล เพื่อกำหนดตัวตนของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มนี้

1.6.2 ศึกษาถึงแรงผลักดันในการกำหนดบทบาท หรือการแสดงออกทางสังคม

1.6.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเป้าหมายกับสังคม ทำในระดับครอบครัวจนถึงชุมชน

1.6.4 ศึกษาจากเอกสารรายงานการวิจัยเรื่องเพศวิถีเพื่อนำข้อมูลในการทำวิจัย

1.6.5 ศึกษาจากงานศิลปะที่พูดถึงนัยยะที่แสดงเพศที่มีฐานมาจากกลุ่มคนเพศชายแต่มีความเบี่ยงเบนไปทางเกย์ หรือทรานส์

1.6.6 ศึกษาภาพ วิธีการนำเสนอด้วยภาพโดยมีกระบวนการ คิด วิเคราะห์ แยกแยะ สื่อความหมาย เพื่อให้ภาพเหล่านั้นเป็น สถานที่ สิ่งแวดล้อม สิ่งของ วัตถุต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์ สร้างจินตนาการให้ผู้คนสามารถรับรู้และทำความเข้าใจได้

1.6.7 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาเพื่อที่จะนำมาเสนอให้เป็นภาพผลงานสร้างสรรค์

1.6.8 ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบร่วมกันเพื่อแสดงความหมายเกี่ยวกับเพศทางเลือก

1.6.9 ศึกษาจากงานศิลปะที่พูดถึงนัยยะที่แสดงเพศที่มีฐานมาจากกลุ่มคนเพศชายแต่มีความเบี่ยงเบนไปทางเพศสภาพ

1.7 ขั้นตอนการศึกษา

1.7.1 กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ เกย์ กับทรานส์

1.7.2 ลงพื้นที่สำรวจชีวิตประจำวันร่วมกับบุคคลทั้งสองกลุ่มนี้ว่าบริบท พฤติกรรม รสนิยมในการดำรงชีวิตมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดรวมถึงการจดบันทึก เขียนรูป และสัมภาษณ์จากบุคคลทั้งสองกลุ่มนี้ สอบถามถึงการเปลี่ยนแปลงตัวเอง การรู้ตัวตนว่าตนมีความขัดแย้งภายใน การยอมรับตัวเองรวมถึงการยอมรับภายในครอบครัวจนไปถึงในสังคมแล้วมีผลกระทบในการดำรงชีวิตประจำวันหรือไม่

1.7.3 สอบถามถึงทัศนคติรวมไปถึงความใฝ่ฝัน และอุดมการณ์ รสนิยม ความชอบที่มีความแตกต่างกัน

1.7.4 ศึกษาข้อมูลจากห้องสมุด หนังสือต่าง ๆ เอกสารที่ค้นหาได้ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ผลงานวิจัย

1.7.5 ศึกษาเรื่องราวของเกย์ กับทรานส์ ในแต่ละยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

1.7.6 จากการสอบถามและเฝ้าสังเกตการณ์เพื่อนำข้อมูลมารวบรวมเพื่อใช้ในการนำมาตีความในรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

1.7.7 ศึกษาจากงานศิลปะที่พูดถึงนัยยะที่แสดงเพศที่มีฐานมาจากกลุ่มคนเพศชายแต่มีความเบี่ยงเบนไปทางเพศสภาพ

1.7.8 ค้นคว้าข้อมูลทางสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเพศทางเลือก และแสงเงา ในสถานที่ที่แตกต่างกันใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบพร้อมกันเพื่อแสดงความหมายเกี่ยวกับเพศทางเลือก

1.7.9 เรียบเรียงข้อมูลที่เป็นแรงบันดาลใจ จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ประสบพบเจอจากที่มีต่อวัตถุ นำมาวิเคราะห์ และรวบรวมเป็นแนวความคิด แสดงออกด้วยอารมณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย ผ่านการจัดทำแบบร่าง (Sketch) ไปสู่กระบวนการทำงานในเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) และภาพพิมพ์ออฟเซต (Offset)

1.7.10 รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาทำต้นแบบร่าง (Sketch) ผสมผสานกับจินตนาการ ข้อมูลศิลปะของศิลปินและแนวงานศิลปะเสมือนจริง สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปินที่ผู้สร้างสรรค์สนใจ ชื่นชอบ

1.7.11 นำต้นแบบร่าง (Sketch) ขยายเป็นงานจริง และนำเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์หิน (Lithograph) และภาพพิมพ์ออฟเซต (Offset)

1.8 สัญลักษณ์และการสื่อความหมาย

1.8.1 กระจต่าย

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า กระจต่ายเป็นสัตว์ที่ตื่นตกใจง่าย ตื่นตัว และมีความว่องไวปราดเปรียวมากในการระงับภัย มีความเปราะบาง กระจต่ายเป็นสัตว์ที่ผูกพันกับมนุษย์มาเป็นเวลานานกระจต่ายเป็นสัตว์ที่มีความต้องการทางเพศบ่อยครั้ง ดังนั้นในบางครั้งมันก็ชอบมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

1.8.2 ต้นกระบองเพชร

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า ด้วยลำต้นของต้นกระบองเพชรมีความเปราะบางแต่ตัวของมันเองได้สร้างหนามอันแหลมคมออกมาเพื่อแสดงความแข็งแกร่งป้องกันภัยจากศัตรู และกระบองเพชรชอบแตกหน่อออกมาหรืองอกออกมาเรื่อย ๆ เพื่อสื่อความหมายถึงความสัมพันธ์ที่มีไปเรื่อย ๆ กระบองเพชรมีความทนทานต่อสภาวะการณต่าง ๆ กระบองเพชรมีความเป็นตัวของตัวเอง กระบองเพชรยังสื่อความหมายถึงความอดทน ต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อความอยู่รอดของสังคมเปรียบเหมือนต้นกระบองเพชร ที่อยู่ในเขตทะเลทรายแต่อย่าลืมไปว่า

กระบองเพชรมีหนาม ซึ่งหนามของมัน แต่ก่อนเคยเป็นใบแต่เพื่อลดการคายน้ำจึงมีการปรับสภาพเพื่อการอยู่รอดของลำต้น จึงเปลี่ยนจากใบเป็นหนาม ความหมายของหนามที่ผู้สร้างสรรค์จะสื่อความหมายคือ ไว้ป้องกันตัวของมันเองจากภัยต่าง ๆ กระบองเพชรยังสื่อความหมายถึงความโดดเด่นเดี่ยวการอยู่อย่างเดียวดายได้อีกด้วย

1.8.3 ฟ้าตัวน

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า มีความมั่นใจ ความเหลือบแสง หรือใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มเครื่องแต่งกาย แต่ในความหมายของผู้สร้างสรรค์ใช้ในการปกปิดอำพรางตัวตนที่แท้จริงหรือเป็นการทับซ้อนสิ่งหนึ่งไปหาอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ ๆ ความมั่นใจความเหลือบแสง สื่อความหมายถึง กิเลส ความลุ่มหลง ความใคร่หรือเวลาผ้าโดนแสงตัวของฟ้าตัวนจะเหลือบแสงเล่นกับไฟ เปรียบเหมือนความพิเศษของเพศทางเลือกมันจะมีแสงในตัวเองความพิเศษในตัวเอง แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าถึงตัวตนของมันได้แต่มันก็จะเปล่งประกายในตัวของมันเองอยู่เสมอ หรือให้ความรู้สึกหนัก เบา ความพลิ้วไหว นุ่มนวล เราจะจับหรือบิดผ้าก็จะไปตามรูปทรงที่เราอยากให้มันเป็น

1.8.4 กิ่งไม้

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า ความสัมพันธ์ที่มีไปเรื่อย ๆ เปรียบเหมือนกิ่งก้านที่แตกงอกออกไปเรื่อย พอหักก็แตกออกใหม่ไม่มีที่สิ้นสุดจนถึงอายุขัยของมันที่รวันดับสูญ

1.8.5 ดอกไม้

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความงาม ความเปราะบาง ความเป็นผู้หญิง ความมีชีวิตชีวา ยังเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ความรัก และความงามอันละเมียดละไม กล้วยไม้ยังแสดงถึง การสืบพันธุ์ หรือเป็นดอกไม้ที่ไว้บอกภาษารักว่า (ฉันไม่อาจห้ามใจให้คิดถึงเธอได้) กล้วยไม้แต่ละช่อจะผลิดอกออกผลให้เราชื่นชมได้ต้องใช้เวลานาน

1.8.6 ผีเสื้อ

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า ของวิญญานที่ปล่อยออกมาจากร่างกาย ซึ่งหมายถึงตายเพื่อความสุข “ผีเสื้อกลางคืน” เป็นสัญลักษณ์ของความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืด เป็นอิสระ ความงาม ความเปราะบาง ความอ่อนแอ ความอดทน ความสนใจ ความฉลาด ความคิดสร้างสรรค์ และ ความมีชีวิตชีวา เนื่องจากแมลงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และยังสามารถหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ของมิตรภาพ

1.8.7 กวาง

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า เป็นสัตว์ที่ชอบอยู่ตามลำพังตัวเดียวยกเว้นฤดูผสมพันธุ์เป็นสัญลักษณ์เพศทางเลือก หรือที่เรียกว่า เก้งกวาง เป็นสัญลักษณ์แห่งโชคลาภ เป็นสัตว์สิริมงคล ที่เชื่อว่ากวางจะช่วยให้สมหวังในสิ่งที่ปรารถนา และเป็นสัญลักษณ์แห่งความมั่งมีศรีสุข “กวาง” เป็นสัตว์ที่อ่อนโยน สง่างาม มักจะถูกใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความรัก ความสง่างาม ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความว่องไว ความคิดสร้างสรรค์ ความตื่นตัว และความเมตตากรุณา

1.8.8 แก้ว

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความเป็นสัญลักษณ์เพศทางเลือกให้ความรู้สึกเหมือน โป้เปลือย สงบนิ่ง แข็งแรง และเปราะบางในคราวเดียวกัน

1.8.9 ดอกกล้วยไม้

ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า เป็นดอกไม้ของการสืบพันธุ์ ใช้แทนสัญลักษณ์ของสตรีเพศ

1.8.10 หน้ากาก

ผู้สร้างสรรค์สื่อถึงการปกปิดตัวตนของตัวเอง หน้ากากจะใช้กันส่วนมากเวลามีเซ็กส์กันในกลุ่มของชายรักชาย หรือเกย์นั่นเอง

1.8.11 ถุงมือ

ผู้สร้างสรรค์สื่อถึงการเป็นเครื่องแต่งกายเป็นเครื่องประดับของผู้หญิงที่ใช้ใส่แต่งตัวในเวลากลางคืน หรือออกงานกลางคืน เป็นเครื่องแต่งกายที่ทำให้ดูสง่างาม ดูเซ็กซี่ ดูเป็นผู้หญิง ๆ

1.8 ขอบเขตด้านรูปแบบ

ในด้านรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานนั้นผู้สร้างสรรค์มุ่งเน้นถึงการใช้รูปแบบศิลปะรูปลักษณะด้วยการจัดวางและลักษณะเด่น ๆ ของศิลปะนั้น ด้วยการหยิบสิ่งของวัตถุต่าง ๆ สถานที่ และสิ่งของซึ่งไม่มีความหมายที่เกี่ยวข้องกันมาวางไว้ด้วยกันในสถานที่นั้น ๆ ก็ย่อมทำให้เกิดจินตนาการต่อผู้ชมและรู้สึกถึงรูปแบบใหม่ ผู้สร้างสรรค์จึงมุ่งเน้นใช้ลักษณะที่สื่อถึงเพศสภาพ มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานโดยการประกอบกันของรูปทรงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่นำมาเข้าอาทิ เช่น ตัวผู้สร้างสรรค์หรือบุคคลที่เป็นเพศสภาพ ดอกไม้ ผ้าดาวน์ แก้ว ฯลฯ ที่สื่อความหมายถึงสัญลักษณ์เพศสภาพต่าง ๆ เพื่อให้เกิดภาพแห่งจินตนาการของพื้นที่นั้น ๆ หรือเรียกว่า เจนเดอร์สเปซ (Gender space)

1.9 ขอบเขตด้านเทคนิคและวิธีการ

ภาพพิมพ์หิน (Lithograph) และภาพพิมพ์ออฟเซต (Offset) สามารถผลิตซ้ำได้กระบวนการภาพพิมพ์หิน (Lithograph) สามารถซ้อนทับน้ำหมึกให้เกิดมิติได้ และสามารถสร้างมิติของแสงเงาได้เป็นอย่างดี ภาพพิมพ์หิน (Lithograph) มีความหนักแน่นของสีทำให้สีในงานมีความคมชัด และในขณะเดียวกันก็สามารถทำให้สีบางได้ นี่คือคุณสมบัติพิเศษของภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ทำให้ผู้สร้างสรรค์เลือกเทคนิคนี้มาเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

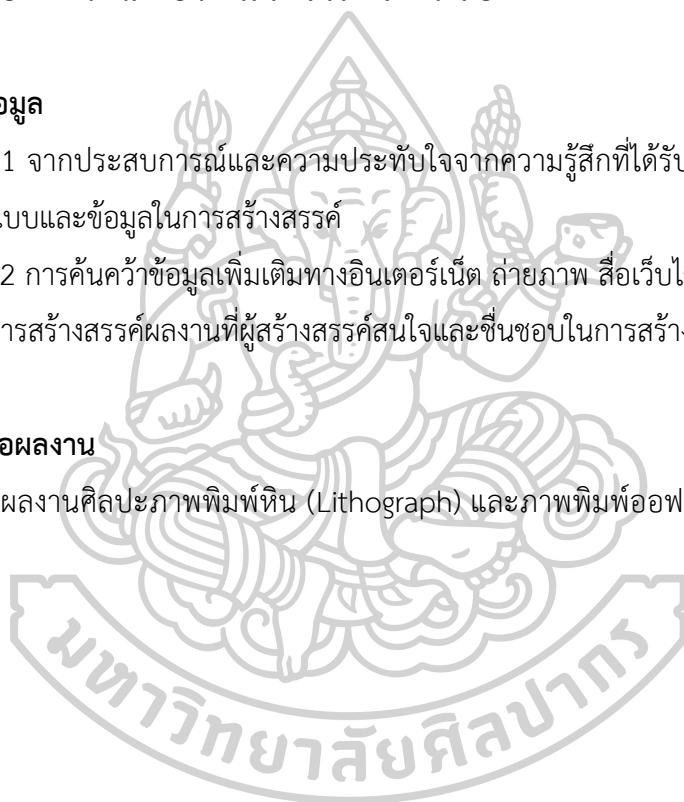
1.10 แหล่งข้อมูล

1.10.1 จากประสบการณ์และความประทับใจจากความรู้สึกที่ได้รับนำไปสู่จินตนาการและการคิดค้นรูปแบบและข้อมูลในการสร้างสรรค์

1.10.2 การค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต ถ่ายภาพ สื่อเว็บไซต์ เครื่องสำอาง หนังสือ นิตยสารของการสร้างสรรค์ผลงานที่ผู้สร้างสรรค์สนใจและชื่นชอบในการสร้างสรรค์

1.11 การเสนอผลงาน

เสนอผลงานศิลปะภาพพิมพ์หิน (Lithograph) และภาพพิมพ์ออฟเซต (Offset) จำนวน 6 ชิ้น

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในภาษาอังกฤษย่อว่า LGBTQ ซึ่งเป็นตัวอักษรตัวแรก ของ คำว่า lesbian (เลสเบี้ยน), gay (เกย์), bisexual (ไบเซ็กชวล), และ transgender/transsexual (คนข้ามเพศ) Queer (ไม่ได้กำหนดเพศของตัวเอง) มีการใช้คำว่า LGBT มาตั้งแต่ยุค 90' ซึ่งดัดแปลงมาจาก “LGB” ที่ใช้ในการแทนวลี "สังคมนเกย์" (Gay community) LGBT มีความหมายถึงความหลากหลายของเพศวิถี (Sexuality) และลักษณะการแสดงออกของเพศทางสังคม และในบางครั้งอาจหมายถึงกลุ่มคนที่ไม่ใช่กลุ่มรักต่างเพศ แทนการระบุว่าเป็นเกย์ ไบเซ็กชวล เลสเบี้ยน หรือ คนข้ามเพศ¹ ในสังคมไทยที่ยังไม่มีการเปิดรับหรือรองรับเพศอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างมีรสนิยมที่แตกต่างออกไปให้เป็นเพศที่ถูกต้องตามกฎหมายมีเพียงเพศชายและหญิงอันเป็นกรอบความคิดเรื่องเพศเพราะในสังคมไทยถูกปลูกฝังทางความคิดเรื่องการแบ่งแยกเพศแค่ เพศชาย เพศหญิง หรือ ตามเพศสภาพ หรือเพศตรงตามกำเนิด ทำให้กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศไม่ว่าจะเป็นคนข้ามเพศ หรือคนรักเพศเดียวกัน ต้องอธิบายความเป็นตนเองให้สังคมรับรู้ถึงอัตลักษณ์หรือต้องค้นหาตนเองในการแสดงออก ส่วนคำว่า Gender หมายถึงเพศที่กำหนดโดยการรับรู้ตัวตนและนิยามตนเองในเชิงการแสดงออกโดยไม่ผูกติดกับลักษณะทางชีวภาพ เพราะบรรทัดฐานในสังคมมีตัวเลือกให้คำนำหน้าชื่อแค่สองเพศเท่านั้น คือเพศชาย และเพศหญิง

ในสังคมในโลกสมัยใหม่ (Modernity) หรือพหุวัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมต้องมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความคิด (Mindset) ทักษะคิด รูปแบบการใช้ชีวิต และมีการยอมรับในความเปลี่ยนแปลงรวมถึงความหลากหลายที่มีความแตกต่างของกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติ ในปัจจุบันสังคมไทยได้เปิดกว้างมากยิ่งขึ้นต่อกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศมากยิ่งขึ้นกว่าในอดีต ด้วยความที่ว่าการรอบทางความคิดได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้กลุ่มคนที่มีความหลากหลายสามารถแสดงออกทางพฤติกรรม ความคิด รสนิยม รวมถึงการแสดงตัวตนบางอย่างที่เคยต้องปกปิดไว้เนื่องจากบรรทัดฐานในสังคมได้สร้างกรอบ หรือขีดจำกัดที่ขัดต่อวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อเดิม ๆ ก็ได้รับการเปิดเผยและเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้นในวงกว้างขวาง สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดคือ

¹ ฐนศวี กาญจธีรานนท์, ความหลากหลายทางเพศ, เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2561, เข้าถึงจาก

<http://www.th.wikipedia.org/wiki/กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ>

การมีตัวตนในสังคมของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีศัพท์เรียกกันทั่วไปตั้งแต่ คนรักเพศเดียวกัน สาวประเภทสอง กะเทย คนข้ามเพศ เพศที่มีความหลากหลายคนเหล่านี้สามารถใช้ชีวิตอย่างเปิดเผยได้มากขึ้น แต่ก็ใช้เวลานานกว่าจะเป็นที่ยอมรับในสังคม²

ศึกษาความหลากหลายทางเพศเพื่อทำความเข้าใจถึงเพศที่มีความหลากหลายรวมไปถึงลักษณะการแสดงเพศทางสังคมที่มีความแตกต่างกันออกไปเพื่อเก็บเป็นข้อมูลในการหาความหมายในผลงานศิลปะ

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ

รสนิยมทางเพศ หรือ เพศวิถี (อังกฤษ: sexual orientation) มีความหมายถึงรูปแบบพื้นฐานของอารมณ์ ความใคร่ หรือความสนใจทางเพศต่อชาย หญิง หรือทั้งสองเพศ หรือไม่ใช่เพศไหน หรือเพศที่ 3 รสนิยมทางเพศ คือความมีอยู่ และอาจหมายถึงความรู้สึกของบุคคลเรื่องลักษณะเฉพาะตัวและอัตลักษณ์ทางสังคม ที่ดูจากด้านความสนใจ การปลดปล่อยพฤติกรรม แนวความคิดในการแยกแยะความต้องการทางเพศหรือจำแนกคนในด้านรสนิยมทางเพศนี้ เป็นแนวความคิดแฝง ๆ ของชาวตะวันตกที่คิดขึ้นในยุคสมัยใหม่นี้ หลักฐานเกี่ยวกับการแบ่งแยก รักต่างเพศและรักเพศเดียวกันในเรื่องปรากฏการณ์ทางชีวภาพมากกว่าการระบุเจาะจงโครงสร้างสังคมของแต่ละท้องถิ่นและเวลา ก็มักมีข้อสงสัยเกิดขึ้นในยุคอุตสาหกรรมตะวันตก³ มีการรายงานว่ารสนิยมทางเพศ เกิดขึ้นส่วนใหญ่จากทางด้านชีววิทยาและจิตวิทยา รวมถึงเพศวิทยา รสนิยมทางเพศ เป็นสิ่งที่จำแนกอัตลักษณ์ทางเพศของคนที่ได้รับรู้เรื่องเพศของตนและเช่นเดียวกับคนอื่นที่อาจแยกแยะเรื่องเพศเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วรสนิยมทางเพศจะมีการแบ่งแยกออกเป็น 3 ประเภทคือ รักต่างเพศ รักร่วมเพศและรักสองเพศและไม่ฝักใฝ่ใจทางเพศ (asexuality) ก็เริ่มเป็นที่รู้จักในฐานะรสนิยมทางเพศที่ 4 หรือแยกออกได้อีกประมาณ 9 ประเภทดังนี้

1. Asexuality นี้คือเพศที่ไร้ความรู้สึก Asexuality คือคำนิยามของกลุ่มคนที่ไม่ได้มีอารมณ์พิศวาสในเรื่องเพศ ไม่ได้อยากมีอะไรกับใคร ไม่มีอารมณ์ในด้านนี้ แต่ยังคงมีความรู้สึกโรแมนติก รักคนอื่นเป็น เพียงแต่ไม่ได้มีความรู้สึกสุขสมในเรื่องอย่างว่าเท่านั้น

² จิตติมา กุลประเสริฐรัตน์, ความหลากหลายทางเพศ, เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2561, เข้าถึงจาก

<http://www.thaipost.net/main/detail/21760>

³ Wikipedia, รสนิยมทางเพศ, เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2561, เข้าถึงจาก <http://www.th.wikipedia.org/wiki/รสนิยมทางเพศ>

2. Demisexuality นี่คือเพศกึ่งกลางระหว่าง Asexuality และ Sexuality เป็นนิยามสี่เท่าที่ใช้เรียกกลุ่มคนที่มีความรู้สึกอยากมีอะไรเฉพาะกับคนที่รู้สึกผูกพันมาก ๆ เท่านั้น ย้ำว่าต้องรู้สึกผูกพันมากในระดับลึกสุด ๆ เท่านั้นถึงจะมีอารมณ์อยากมีอะไรด้วย

3. Heterosexuality คำนี้นิยามที่คนส่วนใหญ่อาจจะรู้และไม่รู้ เพราะมันหมายถึงคนที่มีความรู้สึกและมีแรงดึงดูดต่อเพศตรงข้าม ก็คือชาย - หญิงทั่ว ๆ ไป

4. Homosexuality คำนี้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย หมายความว่าถึงกลุ่มคนที่มีความรู้สึกรักใคร่ต่อเพศเดียวกัน หรือที่เราเรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า เกย์ (ช - ช) และเลสเบี้ยน (ญ - ญ)

5. Androsexuality หรือที่อาจจะรู้จักกันในอีกชื่อว่า Androphilia หมายถึงกลุ่มคนที่มีความรู้สึกต่อทุกสิ่งอย่างที่เป็น เพศชาย/ผู้ชาย/มีความเป็นชาย หรือพูดอีกอย่างว่าไร้ความรู้สึกต่อเพศหญิงโดยสิ้นเชิงนั่นเอง เพราะคำว่า Andro มาจากภาษากรีกหมายถึง ผู้ชาย (man) และ sexualis หมายถึง เกี่ยวข้องกับ sex

6. Gynosexuality คือนิยามที่อยู่ตรงข้ามกับ Androsexuality หมายถึงกลุ่มคนที่มีความรู้สึกต่อทุกสิ่งอย่างที่เกี่ยวข้องกับ เพศหญิง/ผู้หญิง/มีความเป็นหญิง พูด่าง ๆ ว่าไร้ความรู้สึกต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเพศชายโดยสิ้นเชิง

7. Bisexuality เป็นอีกหนึ่งคำที่คนไทยคุ้นเคยกันดี หมายถึงกลุ่มคนที่มีความรู้สึกรักใคร่ต่อทั้งเพศหญิงและเพศชาย เรียกว่าเป็นกึ่งกลางระหว่าง Heterosexuality และ Homosexuality ก็ว่าได้

8. Queer สำหรับ Queer แล้ว ความรักไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ทั้งสิ้น เพศก็เช่นกัน เพราะ Queer คือกลุ่มคนที่เชื่อว่าเพศไม่ใช่สิ่งที่ต้องมาปะป้ายบอกว่าคุณคือเพศนั้นเพศนี้ เพราะเพศก็แค่สิ่งสมมติ

9. Pansexuality เพราะ Pansexuality คือคำที่หมายถึงกลุ่มคนที่มีความรู้สึกรักใคร่ต่อทุกเพศที่กล่าวมาข้างต้น นี่คือเพศที่รักได้กับทุกเพศ⁴

มีบทความหนึ่งพูดถึงการบ่งบอกตัวตนถึงรสนิยมทางเพศที่ใช่แทนตัวเองในประเทศญี่ปุ่น คือใช้คำว่า S&M ซึ่งมาจากคำว่า S (Sadist) หรือ M (Masochist) นิยมใช้กันส่วนมากในประเทศญี่ปุ่น คำว่า “เอส” หรือ “เอ็ม” ในที่นี้ไม่ได้สื่อถึงรสนิยมทางเพศแต่นำมาใช้ในการอธิบายนิสัยของคน

⁴ Zoe Tierney, B.A. Psychology, **รสนิยมทางเพศ**, เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2561, เข้าถึงจาก <http://www.gangbeauty.com/topic/121786>

“เอส” ถูกนำมาใช้แสดงพฤติกรรมอุปนิสัยแบบฝ่ายรุก ที่มีความแข็งแกร่ง แข็งแรง มีความเป็นผู้นำ ในขณะที่ “เอ็ม” ถูกนำมาใช้แสดงพฤติกรรมอุปนิสัยแบบฝ่ายผู้ตาม ยอมเชื่อฟัง ละเมียดละไม นุ่มนวล กระตือรือร้น น่ารัก อ่อนโยน รสนิยมแบบนี้คนในญี่ปุ่นสามารถบอกตัวตนของตัวเองได้โดยใช้คำคำว่า “เอส” หรือ “เอ็ม” นั้นเอง⁵

ศึกษาเรื่องรสนิยมทางเพศเพื่อให้แยกแยะถึงพฤติกรรม และรสนิยมทางเพศที่มีความหลากหลายและทำความเข้าใจในเรื่องของรสนิยมทางเพศได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น รสนิยมทางเพศยังบอกถึง ค่านิยม รสนิยมส่วนตัว ข้อมูลในส่วนนี้ผู้สร้างสรรค์เอามาใช้ในตีความเป็นสัญลักษณ์ในผลงานสร้างสรรค์

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต

วิถีชีวิต หมายถึง ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้คนในแต่ละสังคม บนพื้นฐานของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมของสังคมนั้น ๆ ได้สรุปความหมายของคำว่า วิถีชีวิต หมายถึง การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เป็นนิสัย ซึ่งจะสะท้อนถึงทัศนคติทางความคิด ค่านิยม รสนิยม และวัฒนธรรมของบุคคลนั้น ๆ เป็นเอกลักษณ์ของความแตกต่างกันของแต่ละบุคคลในเรื่องที่อยู่อาศัย ลักษณะครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน ขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีความแตกต่าง พฤติกรรมของบุคคลนั้น จะได้รับอิทธิพลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางสังคม และวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างเนื่องจากครอบครัวแต่ละครอบครัวถูกปลูกฝังการเลี้ยงดูมาไม่เหมือนกันรวมถึงฐานะทางสังคมก็ต่างกันจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้วิถีชีวิตมีความเหลื่อมล้ำกัน เช่น สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษา ความแตกต่างของรายได้ ความเชื่อของบุคคล อาชีพ ทัศนคติทางความคิด ค่านิยม รสนิยม ทั้งหมดที่กล่าวมาจะเป็นตัวกำหนดบทบาททำให้เกิดความแตกต่างของกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

ใช้ในการศึกษากรณีศึกษาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใช้พูดถึงเรื่องพฤติกรรม และการแสดงออกในสังคมนั้นไปถึงบทบาทหน้าที่ในสังคม และเอามาใช้ในการตีความสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

⁵ รติพร ชัยปิยะพร, (2561), *The Ghosts of Tokyo: ความฝัน แฟนตาซี และเงาของโตเกียว* (พิมพ์ครั้งที่ 1), กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยามปริทัศน์, หน้า 73 – 74.

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับอัตลักษณ์

คำว่า “อัตลักษณ์” ไม่มีบันทึกไว้ในพจนานุกรม แต่มีหนังสือหลายเล่มให้ความหมายคำว่า “อัตลักษณ์” ไว้ว่าคุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของลักษณะเฉพาะของบุคคล หรือประเทศนั้น ๆ เช่น เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรมท้องถิ่น และศาสนา ฯลฯ ซึ่งมีคุณลักษณะที่ไม่ทั่วไปหรือสากลกับสังคมอื่น ๆ พุดง่าย ๆ คือลักษณะที่ไม่เหมือนกับของคนอื่น ๆ “อัตลักษณ์” มาจากภาษาบาลีว่า อุตต + ลักษณะ โดยที่ “อุตตะ” มีความหมายว่า ตัวตน, ของตน ส่วน “ลักษณะ” หมายถึง สมบัติเฉพาะตัว หากมองเพียงแค่ว่ารูปศัพท์ “อัตลักษณ์” จึงเหมาะจะนำมาใช้หมายถึงลักษณะเฉพาะตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกว่า ส่วนคำว่า “เอกลักษณ์” มีคำว่า “เอก” ซึ่งหมายถึง หนึ่งเดียว จึงน่าจะหมายความว่าลักษณะหนึ่งเดียว (ของหลาย ๆ สิ่ง) หรือลักษณะที่ของหลาย ๆ สิ่งมีร่วมกัน ซึ่งเป็นความหมายแรกตามพจนานุกรมนั้นเอง⁶ ใช้พูดถึงอัตลักษณ์เฉพาะตัวของเพศทางเลือกที่มีการแสดงออกอย่างชัดเจน เลือคติความอัตลักษณ์เฉพาะเพศทางเลือกเกย์ กับทรานส์ ที่พบเห็นและสังเกตได้เพื่อมาสร้างสัญลักษณ์ในผลงานสร้างสรรค์

2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทและการกำหนดเพศ (เพศสำนึก) แรงจูงใจ เครือข่ายสังคม ฯลฯ

ความรู้สึกและความคิดเกี่ยวกับความเป็นชายเป็นหญิง ในที่นี้กำหนดเป็นศัพท์ว่า “เพศสำนึก” มีพัฒนาการเริ่มต้นตั้งแต่สำนึกแบบชายทั่วไปและค่อย ๆ พัฒนาไปทางหญิงทีละน้อย ดังแสดงให้เห็นในกลุ่มไบ และเกย์คิง และจะใกล้ความเป็นหญิงไปตามลำดับจนมีสำนึกเหมือนหญิงในที่สุดพัฒนาการเพศสำนึกส่วนนี้แสดงให้เห็นในกลุ่มไบท์ ต่อไปยัง เกย์ควีน กะเทย และคนข้ามเพศเป็นที่สุด เพศสำนึกของบุคคลที่กำหนดเป็นชายจะมีพัฒนาการไปตามอายุ ประสบการณ์ และการรับรู้พัฒนาการเพศสำนึกจะเกิดคู่ขนานไปกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมสังคม และความนิยมทางเพศสัมพันธ์ไปด้วย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ปรากฏให้เห็นในสังคม โดยมีชายที่มีนิสัย กิริยาท่าทาง และการสื่อสาร ฯลฯ แบบหญิงจนกระทั่งมีการอยู่ร่วมกันกับชายแบบคู่ครอง พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่แสดงออกทางบทบาทในการร่วมเพศก็จะเปลี่ยนจากบทบาทเป็นชายไปสู่บทบาทแบบหญิง เช่นนิยมสร้างความพอใจให้คู่ร่วมเพศด้วยการใช้ปากกับอวัยวะเพศ และเป็นฝ่ายรับในกรณีที่สอดใส่อวัยวะเพศชายทางทวารหนัก⁷

⁶ ทิศกร สอนภาษา, **อัตลักษณ์**, คอลัมน์ : ภาษาไทย...ชัดใจปุ้, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2561, เข้าถึงจาก <https://www.secnia.go.th/2016/05/30/เอกลักษณ์-อัตลักษณ์/>

⁷ ฝ่ายศูนย์วิจัยยาเสพติดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (2547), **บทบาทและการกำหนดเพศ (เพศสำนึก)** (พิมพ์ครั้งที่ 1), กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจว่าเพศสำนึกกำหนดเพศของแต่ละบุคคลมีการรับรู้ของเพศสำนึก การรู้ตัวตนที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงวัยที่แตกต่างกัน อยู่ที่ว่าแรงผลัดของแต่ละคนมีมากหรือน้อยเพียงใด

2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทในสังคมและหน้าที่การงาน

สังคมวัฒนธรรมไทย ยังให้ความสำคัญต่อสถาบันครอบครัวและค่อนข้างให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าและการยอมรับ บทบาทหน้าที่การงานและสถานะภาพในสังคม ดังนั้นการตัดสินใจจะมีครอบครัวหรือไม่ ย่อมมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตขึ้นอยู่กับว่าคุณคนนั้นจะให้ความสำคัญมากน้อยเพียงไร แม้ปัจจุบันสังคมบางกลุ่มค่อนข้างยอมรับหรือรู้พฤติกรรม ชายชอบชาย มากขึ้น ชายชอบชาย บางรายมีความคิดจะใช้ชีวิตคู่กับหญิงเพียงเพื่อต้องการสถานะภาพทางสังคมและหน้าที่การงาน ดังรายงานที่บ่งบอกว่า “จะแต่งงานในอนาคต”, “ถ้าได้แต่งงานจะปิดบังความเป็นเกย์”⁸

2.7 เพศในระบบทุนนิยม

กรอบความคิดในเรื่องเพศวิถีในระบบทุนนิยมโลก มีการแพร่หลายของเลสเบียน เกย์ และคนข้ามเพศ ทั่วโลกโดยการอาศัยปัจจัยจากสื่อสมัยใหม่เช่น สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตซึ่งสื่อพวกนี้สามารถเข้าถึงได้โดยทั่วถึงสื่อพวกนี้เป็นการผลิตซ้ำจึงเป็นตัวขับเคลื่อนความสัมพันธ์ระหว่างเพศวิถี และระบบทุนนิยมโลก สื่อในการแสดงออกก็มีความแตกต่างกันตามบริบทของประเทศนั้น ๆ เนื่องจากมีค่านิยม จารีตประเพณี เป็นตัวกำหนดกรอบของบริบทของสังคมนั้น ๆ ในการแสดงออก และแสดงตัวตนของตัวเองได้มากน้อยแค่ไหนจึงเป็นเหตุให้มีการแสดงออกที่มีความแตกต่างกันของคนในสังคม⁹

2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการเพศสำนึกและเพศสัมพันธ์

การวินิจฉัยเพศสำนึกของปัจจุบันมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในเบื้องต้นถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ 1. กลุ่มเกย์ 2. ไบ 3. กะเทย

⁸ ฝ่ายศูนย์วิจัยยาเสพติดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (2547), **บทบาทและการกำหนดเพศ (เพศสำนึก)** (พิมพ์ครั้งที่ 1), กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 39.

⁹ กนกวรรณ ธรรวธรณ และคณะ, (2560), **เมื่อร่างกายเป็นเพศ : อำนาจเสรีนิยมใหม่ของเพศวิถีในสังคมไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 1), กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน), หน้า 30 – 32.

การรับรู้เพศสำนึก เมื่อขอให้กลุ่มตัวอย่าง ชายชอบชาย ทบทวนความจำย้อนหลังไปถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองที่อาจจะเกี่ยวกับความเป็นชายชอบชายในปัจจุบัน สามารถจะจำได้ค่อนข้างชัดเจนว่าตนเองมีความรู้สึกต่อชายอย่างไรในวัยเด็ก โดยเฉพาะกลุ่มเกย์และกะเทยจำนวนมากพอสมควรจะระลึกได้ว่าตนเองมีความรู้สึกหรือพฤติกรรมบางอย่างที่อาจจะบ่งบอกถึงเพศสำนึกในปัจจุบัน เช่นชอบคบหรือเล่นกับเด็กผู้หญิง กิจกรรมที่เล่นมักจะไม่ค่อยไปทางกิจกรรมที่ปฏิบัติในกลุ่มเพศหญิงความรู้สึกและพฤติกรรมเหล่านี้จะพัฒนาต่อไปเป็นความชอบ รู้สึกพึงพอใจ อบอุ่นมีความสุขเมื่ออยู่ใกล้ผู้ชาย บางกรณีรายงานว่าชอบมองเด็กผู้ชายหรือแอบชอบเด็กหรือเพื่อนผู้ชายด้วยกัน ความรู้สึก หรือพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงวัยแตกต่างกันไปตั้งแต่เริ่มจำความได้กระทั่งเป็นผู้ใหญ่

ศึกษาพัฒนาการเพศสำนึกและทำความเข้าใจเรื่องเพศสำนึกว่าเกิดในช่วงวัยไหนของตนเอง และแยกแยะประเภทได้ กำหนดเพศของตัวเองได้

2.9 ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกและบริบทร่วมเพศ

การเริ่มทำความรู้จักกับ “บุคคลแปลกหน้า” ระหว่างผู้ที่เป็น ชายชอบชาย ด้วยกันย่อมมีการสื่อความเป็น ชายชอบชาย เป็นเบื้องต้น เพื่อให้รู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน วิธีสื่อด้วยการแต่งกาย กริยาท่าทางและภาษา ฯลฯ ล้วนแต่มีความจำเพาะที่ทำให้รู้กันได้ชัดเจน สายตาที่มองกันเป็นสื่อบอกเล่าว่าเป็กลุ่มเดียวกัน ชายชอบชายใช้เป็นหลักจนนิยมกล่าวกันว่า “มองตากันก็รู้แล้วไม่ใช่หรือไม่ใช่” การรับรู้ว่าคุณคนแปลกหน้าเป็นกลุ่ม ชายชอบชาย ด้วยกัน มิได้เป็นสิ่งกำหนดให้ต้องทำความรู้จักกัน แต่จะขึ้นอยู่กับลักษณะบุคลิก รูปลักษณ์ หุ่น สีผิวที่ตัวเองชอบเป็นแรงกระตุ้นต่อกลุ่ม ชายชอบชาย นิยมเรียกบุคลิกที่ชอบว่า “สเปก” ลักษณะบุคลิกอาจจำแนกได้ตามระดับความสัมพันธ์ทางสังคมเป็น 3 ระดับ คือ 1. บุคลิกที่ชอบในกรณีคนแปลกหน้า 2. บุคลิกบุคคลที่ชอบในกรณีที่จะคบเป็นเพื่อน 3. บุคลิกที่จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเป็นแฟนหรือคู่ครอง บุคลิกที่ชอบทั้ง 3 กรณีนี้สัมพันธ์กันโดยนัย ความใกล้ชิดทางสังคมมากขึ้นเป็นลำดับ นั่นคือเมื่อเริ่มทำความรู้จักกับคนแปลกหน้าแล้วหากมีบุคลิกที่ชอบระดับเพื่อนก็จะปรับความสัมพันธ์ใกล้ชิดขึ้น และเมื่อสนิทกันมากขึ้นแล้วมีบุคลิกที่ดูใจมากเข้าก็จะปรับระดับเป็นแฟน

บุคลิกระดับคนแปลกหน้าซึ่งกระตุ้นให้เริ่มทำความรู้จักกันจะเป็นหลักคือ รูปร่างหน้าตา ท่าทางที่แสดงออก เช่น บางคนจะบอกว่าชอบลักษณะบุคลิกแบบ คนญี่ปุ่น คนจีน ซึ่งบางครั้งจะใช้ภาษาเฉพาะว่า ตี เป็นแมน และ หุ่นดี ชาว สูง ตัวเล็ก หุ่นผอม หุ่นหมี ๆ หุ่นล้า ๆ หุ่นลีน ๆ เป็นต้น บุคลิกที่ทำให้คบเป็นเพื่อนจะมีลักษณะเป็นคุณสมบัติทางนามธรรมเป็นความรู้สึก ความคิด เช่น

มนุษย์สัมพันธ์ดีเป็นกันเองไม่ดูถูกและมีน้ำใจ เป็นต้น เมื่อจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระดับแฟนหรือ คู่ครอง สิ่งซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ชอบมักจะโน้มเอียงไปทางความคิดที่ผูกพันทางใจ หรือเป็นที่พึ่ง เช่น ต้องมีความรัก ยอมรับกันและกันได้ และ ดูแลเอาใจใส่ เป็นต้น น่าสังเกตว่ารายงานลักษณะบุคลิกที่ ชอบทั้ง 3 ระดับนี้ไม่ซ้ำซ้อนกันเลย

สรุป เพศสำนึก เครือข่ายสังคม และเพศสัมพันธ์ ชายชอบชาย ผลการศึกษาซึ่งชี้แนะว่า พัฒนาการเพศสำนึกอาจเริ่มต้นจากพื้นฐานทางชีวภาพก็ได้ แต่ก็ชัดเจนว่ามีกระแสชกแจง และผลักดัน จากประสบการณ์ชีวิต การปลุกฝัง การเลี้ยงดู ความคิด และค่านิยม รวมถึงรสนิยม ตั้งแต่เยาว์วัยที่มีความแตกต่างกันออกไปตามบริบทของครอบครัวนั้น ๆ สิ่งที่น่าสังเกตก็คือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตาม อายุจะสร้างกระแสชกแจง และผลักดันที่หลากหลายลักษณะและรุนแรงขึ้น เมื่ออายุถึงระดับที่ ชีวิตประจำวันดำเนินอยู่ในสังคมแวดล้อมที่เปิดกว้างขึ้นแรงกระตุ้นซึ่งมาจากสังคมก็จะหลากหลาย และแรงยิ่งขึ้นไปอีก เช่น ความคิด รสนิยม วัฒนธรรม และค่านิยมในสังคมทั่วไป ดังแสดงออกให้เห็น เป็นรูปธรรมในการล้อเลียนกันในวัยเรียน และความรังเกียจกีดกันลักษณะต่าง ๆ ในสังคมเป็นต้น ระบบสื่อโทรคมนาคมแหล่งบันเทิง และกลุ่มเพื่อนที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายซับซ้อนก็จะสร้าง ประสบการณ์จากการถ่ายทอด ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความเชื่อ และค่านิยม ทำให้เกิดการรับรู้มากขึ้น การรับรู้ส่งผลต่อบุคคลให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องขึ้น

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในสังคมแสดงให้เห็นว่าแรงชกแจง และผลักดันให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางเพศสำนึกจะเพิ่มรวดเร็วขึ้น เพราะแรงกระตุ้นจากกระบวนการสร้างสรรค์เศรษฐกิจ เช่น ความแพร่หลายและประสิทธิภาพทางสื่อโทรคมนาคม และบริการด้านความบันเทิง เป็นต้น สถานการณ์เช่นนี้อาจจะเป็นอัตราเร่งสำคัญผลักดันให้กลุ่ม ชายชอบชาย และ คนข้ามเพศ ขยายตัว เร็วขึ้น หากสังคมยังมิยอมรับ และพยายามทำความเข้าใจปรากฏการณ์นี้ และยังคงสร้างความกดดัน จากการรังเกียจกีดกันก็จะเกิดแรงผลักดันให้กลุ่ม ชายชอบชาย และ คนข้ามเพศ มีความเครียดในการ ดำรงชีวิตสูงซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงปรารถนาได้มากขึ้น เช่น ความเครียดที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม ชายชอบชาย และ คนข้ามเพศ เพราะไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามสำนึกของตนเอง จะผลักดันให้ แสวงหากลุ่มเพื่อนและสังคมที่มีสำนึกเหมือนกันเกิดเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการใช้สร้างผลประโยชน์ ทางเศรษฐกิจเกิดการขยายตัวอุตสาหกรรมบันเทิงที่ไม่เหมาะสม ซึ่งก็จะกลายเป็นวงจรปิดไปสร้าง สังคมเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมในกลุ่ม ชายชอบชาย ให้หลากหลาย

ซับซ้อนยิ่งขึ้นการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมสังคม และพฤติกรรมทางเพศมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อ
 ค่าน้ำแข็งรุนแรงต่อสุขภาพพื้นฐาน¹⁰

2.10 เพศทางเลือก เกย์, คนข้ามเพศ

2.10.1 ความหลากหลายทางสังคม และวิถีชีวิต

ความคิด, ค่านิยม, อุดมการณ์, บทบาททางสังคม, การเมืองการปกครอง, บรรทัด
 ฐานทางสังคม

2.10.2 อัตลักษณ์

พฤติกรรม คือ คุณลักษณะเฉพาะตัวในการแสดงออกในสังคม

2.10.3 สุขทริยภาพ

ความงามในธรรมชาติ, ความงามจากความเพลิดเพลินใจ, ความงามในศิลปะ, ความ
 งามแบบไม่พอใจ, ความงามจากความพอใจ, ความเศร้าโศกก็เกิดเป็นความงามได้เช่นกัน, ความน่า
 เกลียดก็เกิดเป็นความงามได้เช่นกัน, ความขบขัน, ความน่าพิศวง

2.10.4 ความหลากหลายทางความงาม

ความเพลิดเพลิน, ความสมดุล, สัดส่วน, แรงดึงดูด, ศิลปะ, ความคิด, แสงเงา, เวลาก่อให้เกิด
 มิติทางอารมณ์ และมิติของแสงเงา

2.10.5 สัญลักษณ์ทางเพศทางเลือก

กระต่าย, ต้นกระบองเพชร, ผ้าตัวน, กิ่งไม้, ดอกไม้, ฝี่เสื่อ, กวาง, แก้ว, ปลาทอง,
 ดอกกล้วยไม้

¹⁰ ฝ่ายศูนย์วิจัยยาเสพติดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (2547), **บุคลิกและบริบท
 ร่วมเพศ** (พิมพ์ครั้งที่ 1), กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 202 – 203.

เพศทางเลือกมี อັตลักษณ์ทางเพศ หรือ การแสดงออกทางเพศ ที่แตกต่างจาก เพศปกติทั้ง พฤติกรรมการแสดงออกในการใช้ชีวิตการแสดงออกในสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้น ปัจจัยนี้อาจเกิดมาจากวิถีชีวิตการเลี้ยงดูการปลูกฝัง หรือค่านิยมต่าง ๆ ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ล้วนแล้วเป็นปัจจัยทำให้มีผลต่อการแสดงออกทางเพศ

2.11 กลุ่มคนเพศทางเลือก

กลุ่มคนเพศทางเลือกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่

ประเภทของกลุ่มคน	พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ
1. เกย์	เกย์ คือ คนที่มีลักษณะเป็นผู้ชาย ชอบผู้ชายด้วยกัน มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. ติ๊ด	ติ๊ด คือ คนที่มีนิสัยความเป็นผู้หญิงสูง หรือแต่งตัวเป็นผู้หญิงแต่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ
3. กะเทย หรือคนข้ามเพศ	กะเทย คือ ต้องการเป็นเพศหญิง ทั้งทางด้านกาย วาจา และใจ ต้องการให้คนในสังคมปฏิบัติกับตนเองดังเช่นผู้หญิงคนหนึ่ง

2.12 อิทธิพลจากภาพยนตร์

ภาพที่ 1 ภาพยนตร์มูนไลท์ ได้แสงจันทร์ ทุกคนฝันถึงความรัก

ที่มา Wikipedia, มูนไลท์ ได้แสงจันทร์ ทุกคนฝันถึงความรัก (อังกฤษ: Moonlight), เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตของสหรัฐอเมริกา, กำกับโดย Barry Jenkins, (ออนไลน์), เข้าฉายเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2016, เข้าถึงได้จาก [https:// th.wikipedia.org/wiki/มูนไลท์_ได้แสงจันทร์_ทุกคนฝันถึงความรัก](https://th.wikipedia.org/wiki/มูนไลท์_ได้แสงจันทร์_ทุกคนฝันถึงความรัก) เข้าถึงเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2562

ที่ผู้สร้างสรรค์เลือกหนังเรื่องนี้เพราะว่า ได้รับอิทธิพลในเรื่องของแสงไฟที่ดูโรแมนติก แสงยามค่ำคืน แสงไฟแบล็คไลท์ สีผิว คนชั้นล่าง การเหยียดสีผิว การค้นหาตัวตนจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว การแสดงออกทางเพศ ล้วนแล้วเกี่ยวข้องในงานสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์

2.13 ศิลปินกรณีศึกษา

2.13.1 ทีฆวุฒิ บุญวิจิตร

นายทีฆวุฒิ บุญวิจิตร เกิดวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2527, ชัยภูมิ
 2554 ศิลปมหาบัณฑิต สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และ
 ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 2550 ศิลปบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม
 ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 2544 โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย

ภาพที่ 2 “Waiting man” Oil acrylic sand on Linen, 150 x 150 cm., 2016, ทีฆวุฒิ บุญวิจิตร

ที่มา FB : Zato Theekawut Boonvijitara

เข้าถึงเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2562

2.1.3.1.1 วิเคราะห์

เริ่มต้นจากศิลปินมีความสนใจในสีจึงนำความพิเศษของสีที่ตนชอบมาทำงานในรูปแบบงานศิลปะเป็นศิลปะ และสนใจในแสง สีจากแสงไฟ มิติทางอารมณ์ของแสง สามารถเปลี่ยนแปลงให้เป็นพื้นที่เฉพาะ หรือความงามเฉพาะ ในผลงานส่วนใหญ่ตัวศิลปินเองจะใช้แสงเป็นหลักมีความเฉพาะ อธิบายความเป็นเพศสภาพ ส่วนแสงที่ใช้ในผลงานส่วนใหญ่จะเป็นแสงประดิษฐ์ เช่น หลอดไฟพลาสติก ส่วนแบบที่นำมาใช้ในผลงานสร้างภาพต้นแบบจากการถ่ายภาพใช้แสงไฟสีขาว ส่วนตัวศิลปินเองชอบสีชมพูเป็นพิเศษให้ความรู้สึกเป็นสีของแสงไฟยามค่ำ แพนตาซี ความไม่ปกติ ความปรารถนา ศิลปินได้พัฒนารูปแบบของงานโดยการสร้างพื้นที่ให้ตัวเองหรือที่เรียกว่า GAY SPACE ส่วนสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน เช่น กระจต่ายให้แทนความอ่อนโยน หรือนำมาเป็นบริวาร ศิลปินเลือกนำสิ่งสองสิ่งมาประกอบสร้างร่วมกันเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ หรือแง่มุมมอง และความคิดใหม่ ๆ เช่น เอาหัวกระจต่ายที่มีความนุ่มนวล อ่อนโยน และอ่อนแอ มาประกอบสร้างกับฟิกเกอร์คนที่มีความแข็งแรง มีกล้ามเนื้อ เพื่อสร้างให้ดูเป็นกลางทางเพศ¹¹ หรือกิ่งไม้แห้งที่สื่อถึงความรู้สึกเหงา ต้นไม้แห้ง ให้ความรู้สึกเหมือนต้นไม้ประดิษฐ์ พลาสติก แปลกปลอม สร้างตัวตนใหม่ขึ้นมา ต้นไม้พลาสติกมีความงามเฉพาะ

ผลงานส่วนใหญ่จะเป็นเวลากลางคืนเพื่อสื่อถึง การปลีกวิเวก กับความวุ่นวายในตอนกลางคืน หรือการที่เราอยู่กับตนเอง การได้พบทวนความคิดต่าง ๆ การสร้างพื้นที่ของตนเองขึ้นมา ส่วนเวลากลางคืน แสงยามค่ำคืนสามารถส่งเสริมแสงไฟในผลงานที่ดีที่สุด ส่วนสีที่นำมาใช้ในผลงานหลัก ๆ ก็จะเป็น สีน้ำมัน สี อะคริลิก โดยสีน้ำมัน ต้องการสร้างความนุ่มนวลในตัวผลงาน ส่วนสีอะคริลิก ต้องการสร้างความมัน ความหยาบ ความบาง และทราย ต้องการสร้างพื้นผิวเฉพาะ เหตุที่ต้องใช้สีทั้งสองชนิดที่มีความแตกต่างกันเพื่อต้องการสร้างชั้นบรรยากาศในผลงานขึ้นมา หรือพื้นผิวเฉพาะ ด้วยคุณสมบัติของสีทั้งสองที่มีความแตกต่างกันที่มีความนุ่มไปเลย กับหยาบไปเลย

2.13.1.2 สรุป

ศิลปินกล่าวถึงตัวเองการสะท้อนสภาวะของตนเองเชื่อมโยงกับสังคม ตัวศิลปินมีความเฉพาะในตัวเองเข้าใจความเป็นเพศสภาพ ต้องการสร้างพื้นที่ให้กับตนเอง มีความปรารถนา ความสวยงาม และความงาม ถ่ายทอดผลงานผ่านรูปแบบของงานศิลปะ ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรค์ผลงาน

¹¹ ชีฆวุฒิ บุญวิจิตร, *Waiting man*, (สัมภาษณ์), วันที่ 25 ธันวาคม 2563.

ศิลปินทำงานสร้างสรรค์เชิงสัญลักษณ์ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบงานของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจเป็นอย่างมาก และได้ศึกษาผลงานของศิลปิน รูปแบบทางความคิดสร้างสรรค์ และรูปแบบการใช้สัญลักษณ์ เพื่อมาปรับใช้ในงานของผู้สร้างสรรค์ให้สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

2.13.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขุมล นิชภัทรอนันต์

ปริญญาเอก จบการศึกษา ทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปริญญาโท จบการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส สาขาวิชาโทนาฏยสังคีต (ศิลปะการละคร) คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปริญญาตรี จบการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3 การสร้างสรรค์วิดีโอถอดแบบมาจากสตรี 5 นาง

ที่มา FB : ศิลปะสร้างสรรค์ กวิสโมสร

เข้าถึงเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงทางทัศนศิลป์ในหัวข้อ อารมณ์ เทวณารี : อานาจแห่งอิทธิเทพ มีจุดมุ่งหมายที่จะสะท้อนมายาคติที่มีแนวคิดมาจากงานพุทธศิลป์ของ

พระโพธิสัตว์ตารา และตา นานของพระพุทธเจ้า 5 พระองค์ ผสมผสานสร้างสรรค์ตามจิตตานุภาพ เพื่อสร้างความจริง ความดีและความงามใหม่ของสตรี การที่การนับถือพระแม่หรือเทวนารีนับเป็น สัญลักษณ์แห่งพลังอำนาจ ของธรรมชาติที่เกื้อกูลต่อสิ่งมีชีวิตทา ให้ ชื่อของพระโพธิสัตว์ตารา สื่อ ความ หมายถึง ผู้ที่นำพาสรรพสัตว์ข้ามพ้น มหานทีแห่งการเวียนว่ายตายเกิด และความทุกข์เวทนา โดยถือว่าเป็นชายาของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร และสามารถสื่อแสดงให้เห็นว่าพลังอำนาจของผู้หญิงเป็นพลังอำนาจสากลที่สามารถสร้างสรรค์และก่อให้เกิดพลังงานเชิงบวกได้¹²

2.13.2.1 วิเคราะห์

ศิลปินสร้างสรรค์โดยการใช้ศิลปะสื่อการแสดงทางทัศนศิลป์ (Performance Art) ผสมสื่อใหม่ เช่น วิดีโอ ดนตรี แสง สี เสียง และเงา เวลาสร้างสรรค์เป็น ผลงาน โดยศิลปินมีความคิดที่ว่า อารมณ์และอำนาจของเทวนารีด้วยพื้นฐานจากคติความเชื่อที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาแบบวัชรยาย ที่เกี่ยวกับพระโพธิสัตว์ตาราและพระพุทธเจ้าทั้ง 5 พระองค์ มาเป็น แรงบันดาลใจ ศิลปินได้ค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ ตีความเพื่อสร้างแนวคิดและแนวทางการสร้างสรรค์ ผ่านการคิดค้นและหา เทคนิควิธีการโดยใช้ศิลปะสื่อการแสดงทางทัศนศิลป์ (Performance Art) ผสมสื่อใหม่ เช่น วิดีโอ ดนตรี แสง สี เสียง อันเป็นสื่อที่เต็มไปด้วย การเคลื่อนไหว จังหวะ และเวลา ที่ถ่ายทอดอารมณ์ เลือกลงใช้ สี ตามแนวคิดของพระพุทธเจ้า 5 พระองค์ เช่น สีขาว สีแดงแทนสัญลักษณ์ ทางอารมณ์ที่เป็นกิเลสเพื่อบอก เล่าถึงสถานะที่ทำให้จิตใจ ตกต่ำหรือเป็นไปในทางเสื่อมซึ่งเป็นบาปที่ทำให้จิตเป็นอกุศล ถ่ายทอดอารมณ์และการหลุดพ้น จากอารมณ์ต่าง ๆ เพื่อสะท้อน อารมณ์ เชิง บวกที่นำพาให้หลุดพ้น จากความแปรปรวน ทางอารมณ์ เพื่อให้เป็นต้นแบบของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง กายและจิตใจ ในการถ่ายทอดงานทัศนศิลป์สามารถกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกและสื่อความหมายโดย การใช้ร่างกายของศิลปินและวัสดุร่วมกับการจัดวางองค์ประกอบให้มีความสมดุล สร้างจุดสนใจโดยใช้ การแสดง ผสมสื่อ ในแต่ละครั้งที่สร้างความสุนทรีย์ให้กับผู้ชมและใช้จิตวิทยากระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ชม ให้เกิดความหวาดกลัว เศร้าโศก ความตื่นเต้น ทั้งนี้ผลงานสร้างสรรค์ อารมณ์เท วนารี : อำนาจแห่งอติเทพมีประเด็นในการนำเสนอคือการสื่ออารมณ์ และอำนาจผู้หญิงที่ได้รับแรง บันดาลใจจากเทวสตรีหรือเทวนารีอันเป็นพลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของสตรีเพศโดยการนำวัสดุเช่น ผ้ามา เป็นส่วนสำคัญในการสร้างรูปร่างของผลงานศิลปะ

¹² ริญญาภัทร์ นิธิภัทรอนันต์, (2561), **อารมณ์เทวนารี: อำนาจแห่งอติเทพ**, เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2561, เข้าถึง จาก <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/20882>

2.13.2.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรคผลงาน

ศิลปินทำงานสร้างสรรค์เชิงสัญลักษณ์ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบงานของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ศึกษาการใช้สัญลักษณ์ของศิลปิน วิธีการตีความหมายต่าง ๆ รวมถึงการใช้วัสดุแทนความหมาย เช่นผ้า ศิลปินมีการใช้ผ้า ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของผู้สร้างสรรค์ และสร้างรูปร่างของผลงาน ศิลปินใช้ผ้าสื่อความหมาย และศิลปินยังสื่อความหมายโดยใช้ร่างกายของศิลปินเอง และวัสดุร่วมกับการจัดวางองค์ประกอบให้มีความสมดุล สร้างจุดสนใจซึ่งสอดคล้องกับผลงานของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ศึกษาเพื่อมาปรับใช้ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ให้สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

2.13.3 อิชณัฐ ชลมุณี

อิชณัฐ ชลมุณี ชื่อบิว เกิดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2533 เป็นนายแบบนักแสดง และพิธีกร จบการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สาขานิติศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสำเร็จการศึกษาปริญญาโทด้านบริหารการบันเทิง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ¹³

ภาพที่ 4 แม่บ้านมีหนวด

ที่มา <https://entertain.teenee.com/thaistar/108720.html>

เข้าถึงเมื่อ 22 มิถุนายน 2565

¹³ Wikipedia, อิชณัฐ ชลมุณี, เข้าถึงเมื่อ 22 มิถุนายน 2565, เข้าถึงจาก https://th.wikipedia.org/wiki/อิชณัฐ_ชลมุณี

2.13.3.1 วิเคราะห์

ศิลปินเป็นเพศทางเลือกแสดงถึงอัตลักษณ์ของตัวเองโดยการแสดงออกในรูปแบบของศิลปะกับพื้นที่หรือเพอร์ฟอร์แมนซ์ อาร์ต (Performance Art) โดยที่ศิลปินได้ทำการตัดเย็บชุดเอง และนำเสนอผ้ากับชุดที่เขาทำไปถ่ายแบบแฟชั่นกำลังผลงานศิลปะภาพถ่ายกับบริบทต่าง ๆ หรือพื้นที่นั้น ๆ จุดเด่นของผลงานคือการเล่นผ้ากับพื้นที่กับท่าทางการโพสท่าทางที่ดูเกินจริงกว่าท่าโพสปกติ มันเป็นการบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของเพศสภาพ ศิลปินมีในเรื่องของความกล้าที่จะแสดงออก ความกล้าแสดงออกไม่ใช่แค่แต่งตัวเวอร์ ๆ แล้วออกมาเดินตามท้องถนนแต่ต้องใส่ความคิดและมีคอนเซปต์ในการทำงาน ภาพทุกภาพจะมีอารมณ์ มีการเล่าเรื่องราวที่แตกต่างกันมีประเด็นที่พูดถึงต่อสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้นในแต่ละภาพจึงมีความหมายที่อยากจะสื่อสารกับสังคมชุดในการแสดงออกหรือท่าโพสบางที่อาจดูขัดแย้งกับบริบทนั้น ๆ หรืออาจดูแล้วเข้ากันกับบริบทนั้น ๆ ชุดในการนำมาแสดงออกส่วนให้จะค่อนข้างมีสีสันสดใส ในการแสดงออกนี้ศิลปินเป็นการสร้างอัตลักษณ์ เป็นการสร้างพื้นที่เฉพาะให้กับตัวเอง¹⁴

2.13.3.1 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรคผลงาน

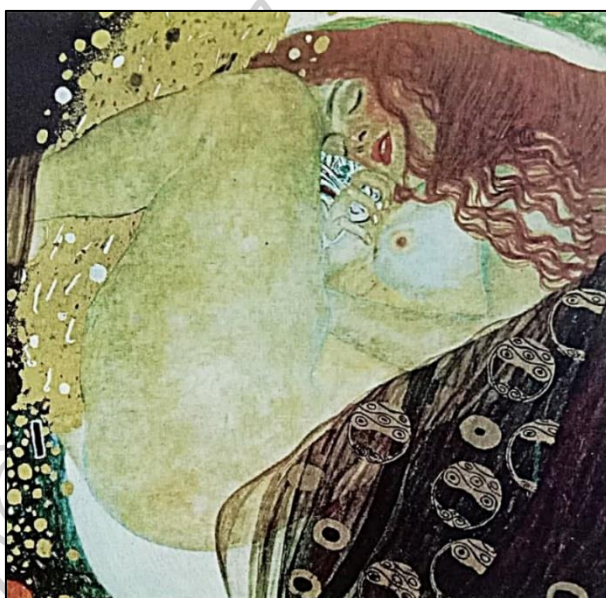
ศึกษาการแสดงออกท่าทางการโพส การจัดองค์ประกอบ การจัดการกับพื้นที่ การใช้ผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของศิลปินมาปรับใช้แก้ไขในผลงานสร้างสรรค์ ศึกษา ความคิดของศิลปินที่อยากจะสื่อสารกับสังคม กับการตีความหมายกับพื้นที่นั้น ๆ ที่มีทั้งความขัดแย้งกับพื้นที่นั้น ๆ หรือมีความกลมกลืนกันกับพื้นที่นั้น ๆ ว่าจะพูดถึงประเด็นสำคัญอะไรบ้างเพื่อให้ผู้ชมเกิดความคิดและตั้งคำถามในประเด็นผ่านภาพผลงาน

2.13.4 กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav klimt)

กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav klimt) เกิดในวันที่ 18 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 1862 ที่โบมการ์เทิน (Baumgarten) ใกล้ ๆ กับกรุงเวียนนา (Vienna) ที่ประเทศออสเตรีย เป็นบุตรของแอนสท์ คลิมต์ (Ernst klimt) และอันนา ฟินชเทอร์ (Anna Finster) กุสตาฟ คลิมต์ เป็นศิลปินนักวาดภาพและนักตกแต่งงานศิลปะชาวเวียนนา (Vienna) ประเทศออสเตรีย งานที่เป็นเอกลักษณ์ของกุสตาฟ คลิมต์ ก็คือการนำความรู้สึกพื้น ๆ ของมนุษย์ที่มีต่ออารมณ์ความรู้สึกทางเพศนำมาแสดงออกเป็นภาพผลงานศิลปะ กุสตาฟ คลิมต์ มีความสนใจในความสวยงามในสตรีเพศมีความรู้สึกต่อ

¹⁴ อิชณัฐ ชลภูมิ, (15 ธันวาคม 2556), แม่บ้านมีหนวด คนขายรอยยิ้มผ่านศิลปะแหวกแนว อยากทำอะไรทำเลย , ไทยรัฐออนไลน์, เข้าถึงเมื่อ 22 มิถุนายน 2565, เข้าถึงจาก <https://www.thairath.co.th/lifestyle/woman/389298>

เรือนร่างสรีระทุกสัดส่วนของหญิงสาวในด้านที่น่าอัศจรรย์ใจ มันคือสิ่งงดงามที่สามารถจรรโลงใจความสุข และความสมบูรณ์ให้กับจิตใจ สรีระของสาวงามสามารถปลุกเร้าอารมณ์ที่ละเมียดละไม ละเอียดย่อน แต่อีกนัยหนึ่งก็สามารถแสดงถึงความเกรี้ยวกราดความดิบความเถื่อนที่อยู่ในจิตใจ กุสตาฟ คลิมต์ เลือกที่จะแสดงออกในผลงานศิลปะของตนเองในความรู้สึกละเมียดละไม ความละเอียดย่อน ความวิจิตร ในเรือนร่างของสตรีเพศ¹⁵

ภาพที่ 5 ดาเน (Danae) 1907-1908, กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav Klimt), 77 X 83 เซนติเมตร, เวียนนา (Vienna) ประเทศออสเตรีย

ที่มา หนึ่งธิดา, คลิมต์ (Klimt)

2.13.4.1 วิเคราะห์

งานศิลปะของกุสตาฟ คลิมต์ (Gustav Klimt) เกิดขึ้นจากแนวความคิดของงานศิลปะหัตถกรรมผสมผสานเข้ากับงานทางด้านสถาปัตยกรรม โดยเอาลวดลายต่าง ๆ ทั้งลวดลายของกระเบื้อง ลวดลายจากเลขาคณิต ลวดลายที่ได้อิทธิพลจากธรรมชาติ ฯลฯ เป็นต้น เอามาประดับตกแต่งต่าง ๆ นั้นเข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของเขา สีที่กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav

¹⁵ หนึ่งธิดา, (2537), ชีวิตและผลงานของเอกศิลปิน “อาร์ต นูโว” กุสตาฟ คลิมต์ (พิมพ์ครั้งที่ 1), กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิราบ, หน้า 13 - 15, 33.

klimt) ส่วนใหญ่จะมีความสด สว่างในจุดเด่นของภาพเป็นหลัก และเค้ายังคงค้นพบแผ่นทองและเงินเค้าได้นำมาใช้ประดิษฐ์ประดอยในงานของเค้าด้วยในงานของเค้าส่วนใหญ่จะเป็นประดับทอง งานของ กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav klimt) จะดูมีความวูบวาบเล่นแสงเงาเป็นพิเศษอาจจะเป็นเพราะคุณลักษณะพิเศษของแผ่นทองและเงินที่นำมาใช้มีความเล่นแสงไฟเวลาโดนแสงแผ่นทองก็จะเปล่งประกายมีความเหลือบแสงในผลงานสร้างสรรค์ของเค้า และในส่วนของฟิกเกอร์ (Figure) ที่ใช้ส่วนใหญ่ในผลงานสร้างสรรค์ของเค้าจะมีความผิดสัดส่วนบ้างมีเน้นมวลกลมเนื้อบ้างเพื่อให้สตรีระดูสวยงามและน่าค้นหาเพื่อให้ภาพมีความลึกลับตามความรู้สึกภายในของตัวศิลปินเอง และยังมีความโป้เปลือยเรือนร่างโชว์สตรีระดูเพื่อสื่อถึงความงามสตรีระดูของสตรีเพศ งานของกุสตาฟ คลิมต์ (Gustav klimt) มองแล้วจะมีความลึกลับ มีอากาศ มีพื้นที่ว่างเฉพาะ เพื่อให้งานมีจุดเด่น จุดรอง มีระยะ ให้ภาพมีอากาศดูแล้วสบายตาไม่อึดจนเกินไป สีที่ใช้มีความสดของสีอยู่มากแต่จะเบรกสีด้วยบรรยากาศโดยรวมในภาพของผลงานสร้างสรรค์ อีกความพิเศษของกุสตาฟ คลิมต์ (Gustav klimt) คือที่แปร่งของเค้ามีความเป็นเอกลักษณ์เพื่อสร้างค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของน้ำหนักนั้น ๆ สร้างความโปร่งใสและทึบแสง จึงเป็นอีกหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ภาพมีความวูบวาบ เขาเลือกแสดงในรูปแบบของนามธรรมมากกว่าที่จะแสดงออกเป็นรูปธรรมเนื่องจากการตอบโจทย์ในการแสดงออกทั้งในด้านอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจ และในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพราะงานสร้างสรรค์ส่วนใหญ่จะเป็นแนวแฟนตาซี (Fantasy)

2.13.4.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปินสู่การสร้างสรรค์ผลงาน

ศึกษาการตีความหมายของความงามสตรีระดูกับสตรีระดูของสตรีเพศ ศึกษาการจัดองค์ประกอบการจัดหุ่นฟิกเกอร์ในแบบใหม่ ๆ เพื่อให้เข้ากับบริบทพื้นที่นั้น ๆ ที่มีความแตกต่างกันไป ศึกษาการใช้สัญลักษณ์แทนความหมายความงามของสตรีระดู ศึกษาเว้นพื้นที่ว่างระยะ น้ำหนัก แสงเงา เพื่อเอาไปปรับใช้กับผลงานสร้างสรรค์

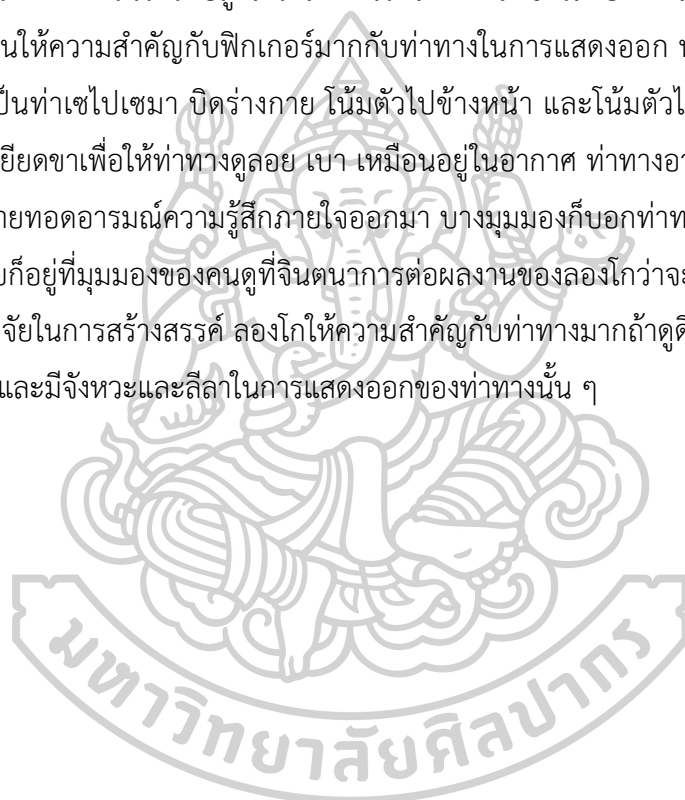
2.13.5 โรเบิร์ต ลองโก (Robert Longo)

เกิดวันที่ 7 มกราคม 2496 (อายุ 69 ปี), บรุกลิน, นครนิวยอร์ก, นิวยอร์ก, อเมริกา, ยุคศิลปะร่วมสมัย เป็นศิลปิน ผู้สร้างภาพยนตร์ ช่างภาพ และนักดนตรีชาวอเมริกัน และเขาเป็นที่รู้จักในทศวรรษ 1980 จากผลงานภาพพิมพ์และผลงานภาพวาดจากผลงานชุด Men in the

Cities และเขาเรียนจบมาด้านประติมากรรม เทคนิควาดภาพลายเส้นกันประติมากรรมจึงเป็นเทคนิคที่เขาเชี่ยวชาญที่สุด¹⁶

2.13.5.1 วิเคราะห์

ภาพวาดชุดนี้เป็นภาพของผู้ชายในชุดสูทสีดำเรียบหรูที่กำลังยืนบิดตัวอยู่ในท่วงท่าบิดเบี้ยวหมุนซ้ายหมุนขวาคล้ายกับว่าท่าทางเหล่านี้กำลังเต้นรำอยู่และในอีกนัยหนึ่งก็หยุดนิ่งเอาไว้ที่ท่าทางนั้นราวกับถูกมนต์สะกดไว้ที่มีฉากหลังขาวสะอาดเหมือนตัดขาดออกจากโลกภายนอกศิลปินให้ความสำคัญกับฟิสิกเกอร์มากกับท่าทางในการแสดงออก ท่าทีในการแสดงออกส่วนใหญ่จะเป็นท่าเซไปเซมา บิดร่างกาย โนม้ตัวไปข้างหน้า และโน้มตัวไปข้างหลัง หรือนอนแผ่เหยียดแขนเหยียดขาเพื่อให้ท่าทางดูลอย เบา เหมือนอยู่ในอากาศ ท่าทางอาจจะดูเกินจริงไปบ้างแต่เพื่อว่าจะได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกภายในออกมา บางมุมมองก็บอกท่าทางดูสวย บางมุมมองก็ดูน่ากลัวสุดท้ายก็อยู่ที่มุมมองของคนดูที่จินตนาการต่อผลงานของลองโกว่าจะมองในรูปแบบไหนโดยส่วนตัวของผู้วิจัยในการสร้างสรรค์ ลองโกให้ความสำคัญกับท่าทางมากถ้าดูดี ๆ ท่าทุกท่ามีความเป็นธรรมชาติมากและมีจังหวะและลีลาในการแสดงออกของท่าทางนั้น ๆ

¹⁶ ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, (4 มกราคม 2560), **อะไร (แม่ง) ก็เป็นศิลปะ**, มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 30 ธันวาคม 2559 – 5 มกราคม 2560, เข้าถึงเมื่อ 17 มิถุนายน 2565, เข้าถึงจาก https://www.matichonweekly.com/column/article_20088

ภาพที่ 6 Men in the Cities, 1979-1988, Whitney Biennial ในนิวยอร์ก documenta ในเมืองคาสเซิล
เยอรมนี Venice Biennale ในอิตาลี

ที่มา https://www.matichonweekly.com/column/article_20088

เข้าถึงเมื่อ 17 มิถุนายน 2565

2.13.5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาผลงานศิลปะป็นสู่การสร้างสรรคผลงาน
ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาอารมณ์ในการแสดงออกของท่าทางที่มีผลต่อ
ความรู้สึกของคนดูที่ดูแล้วมีทั้งความสวยงามของท่าทางนั้น ๆ หรือดูแล้วให้ความรู้สึกกลัว เป็นผลงาน
ที่ให้ความรู้สึกหลากหลาย เป็นศิลปะป็นตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับการโพสท่าทางในการแสดงออกและให้
ความหมายในการแสดงออกตามความรู้สึกภายในจิตใจจนออกมาเป็นท่าทางนั้น ๆ

บทที่ 3

ขั้นตอนการศึกษาและการบวนการในการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ซึ่งเป็นการบอกเล่าถึงเรื่องราวเนื้อหาสาระประเด็นสำคัญของจินตนาการ และความคิดแนวคิดหรือการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์จากแรงบันดาลใจ ประกอบกับการศึกษาค้นคว้า การหาข้อมูลและการสังเกตพฤติกรรมของเพศสภาพ เพื่อที่แสวงหาแนวทางวิธีการสร้างสรรค์ตามที่ตนเองถนัดหรือมีความสนใจ เจตนาที่เพื่อถ่ายทอดผลงานในรูปแบบเฉพาะตน การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์อยู่ภายใต้บริบทของศิลปะร่วมสมัยที่ผนวกกับเรื่องราวเนื้อหา ความหมายเฉพาะ ความคิด ความงามเฉพาะ ผ่านรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และเทคนิควิธีการ แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกด้วยจินตภาพแห่งพื้นที่ที่ซับซ้อนกับเพศสภาพ นำเสนอผ่านจินตนาการและกระบวนการทางความคิดที่วิเคราะห์ตีความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ และความรู้สึก โดยอาศัยภาษาของศิลปะและทัศนธาตุต่าง ๆ ให้เกิดเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของรูปธรรมสอดแทรกซึ่งเนื้อหาได้กำหนดกรอบทางความคิดรวมไปถึงการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์

3.1 การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและการประมวลความคิดในการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ศึกษาเรื่องราวของเพศสภาพ ในแต่ละยุคแต่ละสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการสอบถามและเฝ้าสังเกตการณ์เพื่อนำข้อมูลมารวบรวมเพื่อใช้ในการนำมาตีความในรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยการศึกษาภาพ วิธีการนำเสนอด้วยภาพที่ผ่านกระบวนการทางความคิด วิเคราะห์ แยกแยะ สื่อความหมาย เพื่อให้ภาพเหล่านั้นเป็น สถานที่ สิ่งแวดล้อม สิ่งของ วัตถุต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์ ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบสร้างร่วมกันเพื่อแสดง ความหมายเกี่ยวกับเพศทางเลือกสร้างจินตนาการให้ผู้คนสามารถรับรู้และทำความเข้าใจได้ และผู้สร้างสรรค์ศึกษาจากงานศิลปะที่พูดถึงนัยยะที่แสดงถึงเพศที่มีฐานมาจากกลุ่มเพศชายแต่มีความเบี่ยงเบนไปทางเพศสภาพ

3.2 ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)

เริ่มจากการจัดหุ่นนิ่งตามองค์ประกอบที่เราต้องการให้อาจจะเป็นตามความพอใจแล้วจัดวางสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะเอามาสื่อความหมายต่าง ๆ ในการเล่าเรื่องในผลงาน เมื่อจัดหุ่นนิ่งเสร็จ

แล้วมาเริ่มที่การจัดแสงไฟเพื่อให้มิติของแสงเป็นตัวกำหนดน้ำหนัก แสงเงา ระยะลึกตื้น ให้มีอารมณ์ มีความหลงใหล มีความยั่ววน มีบรรยากาศ มีอากาศ มิติของพื้นที่ เพื่อให้พื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ เฉพาะที่เรียกว่า เจนเดอร์สเปซ (Gender space) แล้วนำบุคคลที่เป็นเพศสภาพที่มีความหลากหลาย ไปโพสท่าทางตามที่ต้องการจนพึงพอใจของผู้สร้างสรรค์ เพื่อที่จะถ่ายรูปให้เป็นภาพต้นแบบในการ สร้างสรรค์ผลงานแล้วนำไปปรับแต่งสีภาพให้รูปเป็นภาพขาวดำ เพื่อให้เห็นถึงน้ำหนัก แสงเงาตามที่ต้องการ ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นระบบของกระบวนการทำงานหรือขั้นตอนที่นำไปสู่การสร้างสัมฤทธิ์ผล การสร้างสรรค์ให้กลายเป็นผลงานจริงในลำดับต่อไป

ภาพที่ 7 รูปแสดงการจัดหุ่นนิ่ง

ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

ภาพที่ 8 รูปแสดงการโพสท่า
ที่มา ชนสรณ์ โตเชียว

ภาพที่ 9 ปรับภาพให้เป็นน้ำหนักขาวดำ
ที่มา ชนสรณ์ โตเชียว

ภาพที่ 10 ปรับภาพให้เป็นน้ำหนักรวม
ที่มา ชนสรณ์ โตเชียว

3.2.1 องค์ประกอบในการสร้างสรรค์

กล่าวคือ การจัดองค์ประกอบศิลป์เป็นในอีกนัยหนึ่งเจตนาของการเล่าเรื่องสื่อความหมายสะท้อนความหมายผ่านผลงานศิลปะหรือทัศนธาตุ อันเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ หรือการสร้างเอกภาพทางสุนทรียภาพ ผ่านการสร้างสรรค์งานศิลปะภาพพิมพ์หน้าราบหรือภาพพิมพ์หิน คือ การสร้างพื้นที่เฉพาะของเพศภาพซึ่งเป็นรูปแบบ หรือกายภาพของผลงาน ที่สื่อความหมายทางรูปธรรมได้ตามความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบไปด้วยภาษาของศิลปะในบริบทเหล่านี้ เช่น

3.2.1.1 เส้น

โดยนัยนี้ "เส้น" ในผลงานมีนัยยะเป็นเส้นแกน เส้นโค้ง เส้นทแยงมุม หรือเป็นทั้งรูปร่าง รูปทรง รวมถึงเป็นรูปธรรม หรือนามธรรม เส้นที่มีความลื่นไหล เส้นส่วนใหญ่เกิดจากริ้วของผ้าในจำนวนมาก สื่อความหมายถึงกิเลสของมนุษย์ที่มีความลุ่มหลง ความอ้วนโยน ความอ่อนไหว ความปรารถนา ความน่ากลัว น่าเกลียด เส้นที่มีความลื่นไหลเหล่านี้ล้วนแล้วไม่มีที่สิ้นสุด เหมือนกิเลส เหมือนจิตใจของมนุษย์ ในผลงานสร้างสรรค์ผ้าที่ใช้จะมีหลายสี ซึ่งทำให้เส้นในผลงานสร้างสรรค์มีน้ำหนัก อ่อนแก่ ตามบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

ภาพที่ 11 ภาพแสดงลักษณะเส้นที่มีความถี่คลื่นไหล:

ที่มา

ชนสรณ์ โตเชียว

3.2.1.2 พื้นที่ว่าง

พื้นที่ว่าง หนึ่งนัยยะของภาพเป็นกลวิธีในการสร้างบรรยากาศ การผลักระยะใกล้ไกลหรือการผลักระยะด้วยแสง ขาว เทา ดำ หรือขาวสุด ดำสุด เพื่อให้เกิดมิติของแสงและพื้นที่ว่างเฉพาะ ที่อาศัยการใช้แสงสว่าง และแสงที่เข้มที่สุดในผลงานเป็นสิ่งกระตุ้นเร้าความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวในบรรยากาศ ที่ครอบคลุมบรรยากาศโดยรวมในผลงานสร้างสรรค์ หรือการปรากฏรูปสัญลักษณ์ด้วยค่าน้ำหนักของแสง ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างพื้นที่เฉพาะที่เรียกว่า เจนเดอร์สเปซ (Gender space)

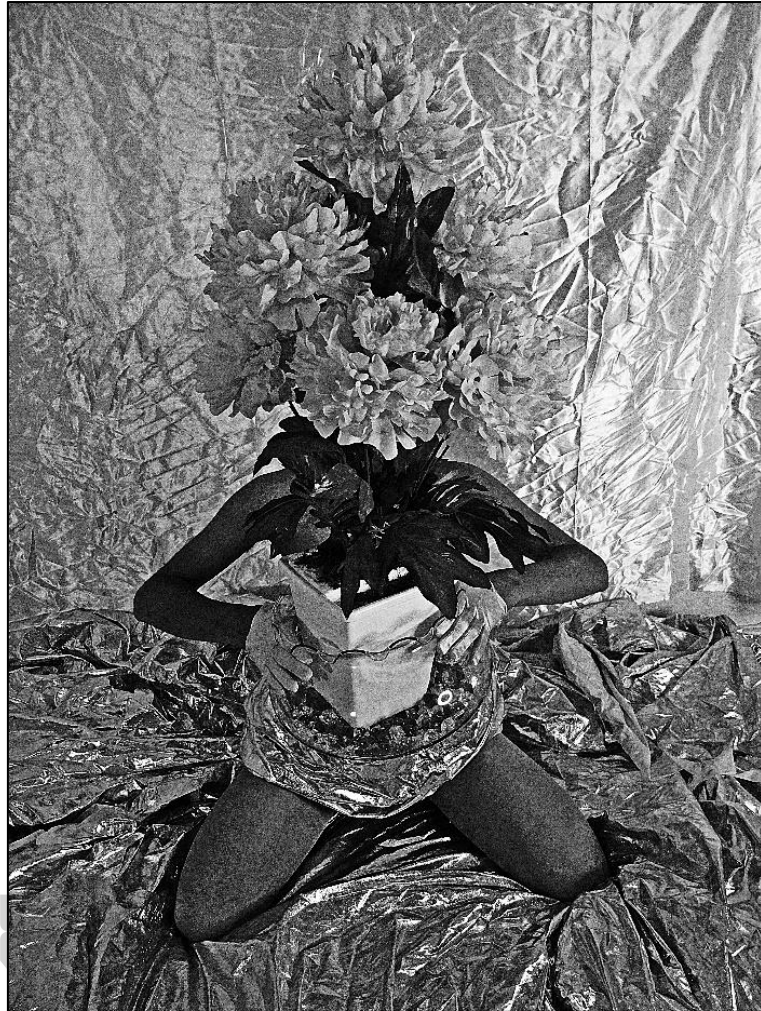
ภาพที่ 12 แสดงพื้นที่ว่าง

ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

3.2.1.3 น้ำหนักแสงเงา

โดยนัยนี้ใช้หลักความกลมกลืนของแสงและเงา ในการสร้างอารมณ์ความรู้สึกให้แสดงความหมายผ่านผ้าตัวน พิกเจอร์ของคน ผ่านสัญลักษณ์ ผ่านหุ่นนิ่ง มิติของแสงได้สร้างบรรยากาศในงานให้ดูมีอารมณ์ ความรู้สึก ความโรแมนติก กลุ่มหลง ความเสนาหา ความรู้สึกหนักเบา ความพลิ้วไหว นุ่มนวล สวยงาม ความย้วยวน ความอ่อนโยน ความอ่อนไหว ความปรารถนา ความน่ากลัว ความน่าเกลียด ความจริงของสิ่งนั้น ๆ เป็นการสร้างพื้นที่เฉพาะที่เรียกว่าเจนเดอร์สเปซ (Gender space) แสงในผลงานสร้างสรรค์ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้วิธีของแสงขาวจัด ดำจัด เพื่อให้ภาพมีความวูบวาบ ทำให้ภาพเคลื่อนไหวด้วยแสงเป็นกลไกในการทำงานที่เกิดจากแสงและเงา แสงที่ทับซ้อนกันยังช่วยขับเน้นความรู้สึกของพิกเจอร์ให้มีความเด่นชัดและงดงามละมุนละไม หรือสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกด้วยการเน้นระยะแห่งมิติของแสงเงาที่ซ้อนทับกัน แสงที่มีความจัดมาก ๆ จะเป็นตัวขับเน้นน้ำหนักอ่อนแก่ ของผ้าตัวนได้ดีทำให้ผ้าตัวนมีความมันวาว ที่มีความเหลือบแสง เพื่อให้แสงทำงานกับผ้าตัวนได้ดีมากยิ่งขึ้น แสงจึงเป็นอีกหนึ่งส่วนสำคัญของการทำภาพต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน นอกจากนี้ น้ำหนักยังเป็นตัวสร้างมิติของรูปทรง

ภาพที่ 13 รูปแสดงน้ำหนักแสงเงา

ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

3.2.1.4 สีและบรรยากาศ

อีกนัยหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานเจตนาในการใช้สีและบรรยากาศที่ผสมผสานกันเป็นความกลมกลืนกันไปในทิศทางเดียวกัน อันเป็นลักษณะเฉพาะตัว ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้จะเป็นการใช้โทนสีที่เป็น ขาว เทา ดำ โดยเป็นความถนัดส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ ในความคิดของผู้สร้างสรรค์ผลงานคิดว่าน้ำหนักขาว เทา ดำ มีความพิเศษในการให้อารมณ์ความรู้สึกได้หลากหลายอาทิเช่น อารมณ์ ความรู้สึก ความโรแมนติก กลุ่มหลง ความค้นหา ความรู้สึกหนัก เบา ความพลิ้วไหว นุ่มนวล สวยงาม ความยั่วยวน ความอ่อนโยน ความอ่อนไหว

ความปรารถนา ความน่ากลัว ความน่าเกลียด ความจริงของสิ่งนั้น ๆ ทั้งหมดนี้ได้เป็นการบ่งบอกการเล่าเรื่องถึงความรู้สึกภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ผลงาน

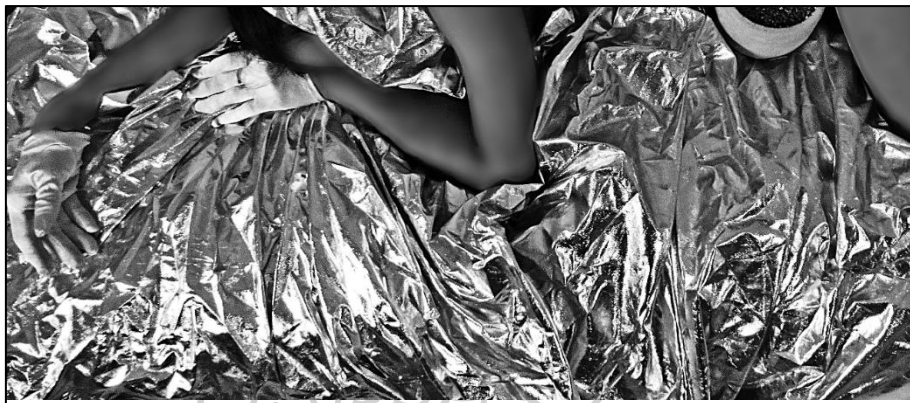

ภาพที่ 14 รูปแสดงสีและบรรยากาศโดยรวม
ที่มา ชนสรณ์ โตเชียว

3.2.1.5 พื้นผิว

ในผลงานสร้างสรรค์เป็นตัวกำหนดพื้นผิวด้วยค่าน้ำหนัก และแสงเงา เส้นที่เกิดในผลงานสร้างสรรค์ เป็นการกำหนดพื้นผิว ผิวผ้าที่มีความวูบวาบ แสงจัด ๆ เป็นตัวกำหนดพื้นผิวของผ้าต่วน ทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหว มีอารมณ์ มีความรู้สึก มีบรรยากาศในผลงาน โดยนัยเหล่านี้

สัมพันธ์กับเทคนิควิธีการในการสร้างพื้นผิวด้วยการเขียนรายละเอียดผลงานบนสื่อวัสดุแม่พิมพ์แผ่น อะลูมิเนียม หรือที่อาศัยกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบ หรือภาพพิมพ์หิน ที่สร้างมิติลงตามพื้น ระบายด้วยกลวิธีของการพิมพ์ทับซ้อนกันและคุณลักษณะความโปร่งใสของพื้นผิวในบริบทต่าง ๆ อัน เป็นเนื้อหาภายในที่บอกเล่าถึงเรื่องราวของพื้นที่ทับซ้อนกับเพศสภาพ

ภาพที่ 15 รูปแสดงพื้นผิวที่เกิดจากเส้น น้ำหนัก แสงเงา
ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

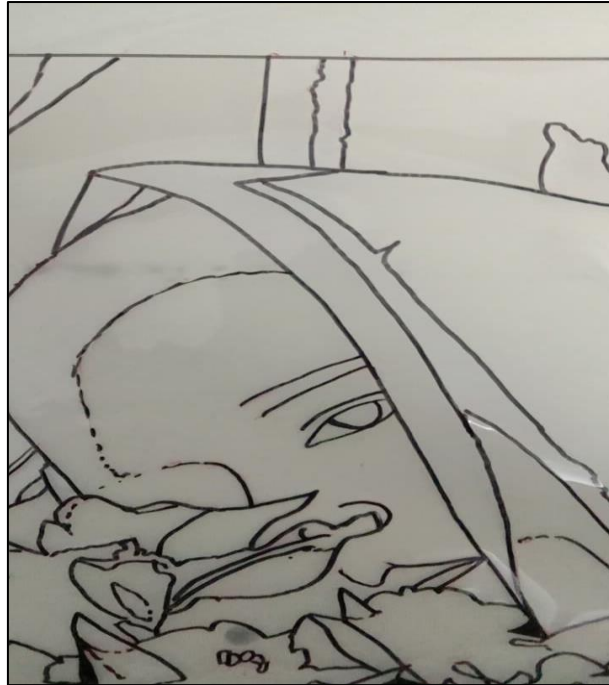

ภาพที่ 16 รูปแสดงพื้นผิวที่เกิดจากเส้น น้ำหนัก แสงเงา
ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

3.3 การคัดลอกถอดแบบลายเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์

เป็นการถอดแบบลายเส้นเค้าโครงร่างของภาพร่างต้นแบบที่ผ่านการขยายให้มีขนาดใหญ่ตามความต้องการ และปรับให้พอดีกับแผ่นอะลูมิเนียม ซึ่งใช้กระดาษลอกแบบขนาดใหญ่ที่ทำสีจากเกรยอง (Crayon) ลงบนแผ่นกระดาษปรีฟ ฝนให้ทั่วแผ่นกระดาษปรีฟ จากนั้นนำกระดาษลอกแบบมาวางคว่ำประกบลงบนแผ่นแม่พิมพ์และวางปิดทับด้วยกระดาษไขฟิล์มที่ได้คัดลอกถอดแบบลายเส้นโครงร่างตามภาพร่างต้นแบบไว้แล้ว โดยให้ภาพกลับเป็นด้านตรงกันข้ามกับภาพต้นแบบเสมอ เมื่อยึดมุมขอบทุกด้านด้วยเทปกาวเพื่อไม่ให้แม่พิมพ์และกระดาษไขเคลื่อนที่เรียบริ้วแล้วจึงเริ่มต้นการคัดลอกภาพร่างเส้นลงด้วยปากกาลูกลื่น เมื่อเสร็จขั้นตอนนี้แล้วจะปรากฏลายเส้นสีน้ำตาลบนแผ่นแม่พิมพ์สีเทาอ่อนซึ่งเป็นสีจากเกรยอง และขั้นตอนนี้ก็จะเป็นตัวกำหนด Registration mark หรือเครื่องหมายช่วยกำกับการวางกระดาษพิมพ์ลงบนแผ่นแม่พิมพ์ที่จุดกึ่งกลางด้านบนและด้านล่างของแผ่นแม่พิมพ์ ซึ่งเป็นการกำหนดเครื่องหมาย (T) ด้านบนของแผ่นกระดาษพิมพ์ (ด้านหลัง) ส่วนด้านล่างของแผ่นกระดาษพิมพ์ (ด้านล่าง) ให้ทำเครื่องหมาย "บาร์" (I) ซึ่งเป็นความเข้าใจในแบบสากลจะเรียกสัญลักษณ์ที่ปรากฏนี้ว่า "ทีและบาร์" (T - bar) ที่เป็นตัวกำหนดตำแหน่งสำหรับการวางกระดาษพิมพ์ให้ตรงกันกับแม่พิมพ์

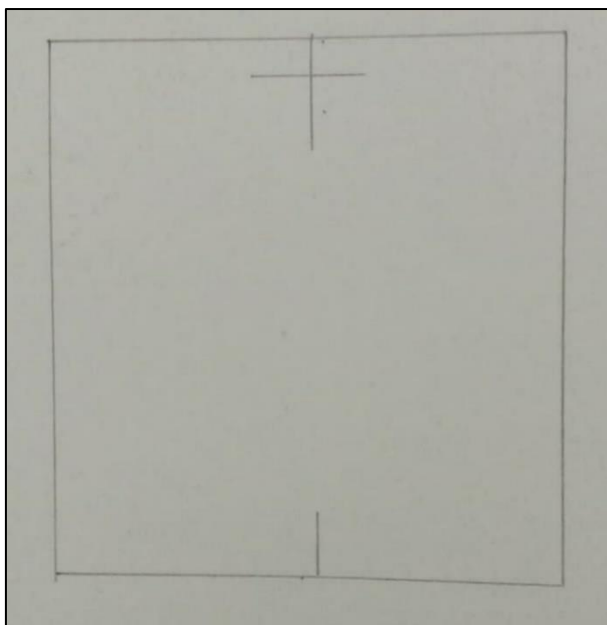

ภาพที่ 17 ภาพแสดงขั้นตอนการคัดลอกถอดแบบลายเส้นภาพโครงร่างจากภาพร่างต้นแบบลงบนแผ่นแม่พิมพ์แผ่นอะลูมิเนียม

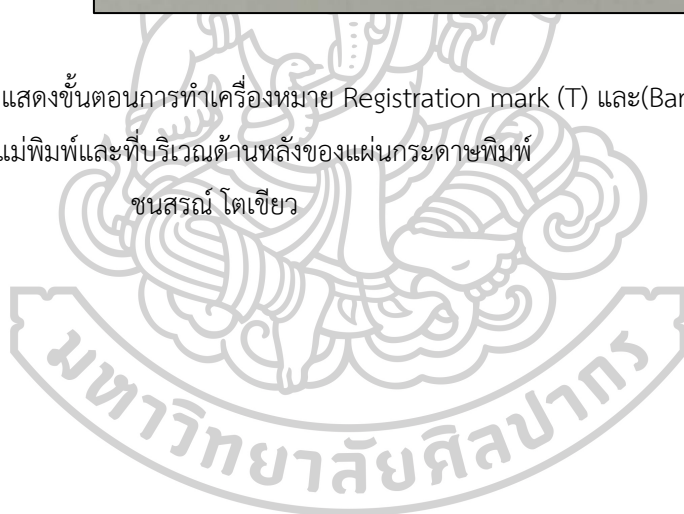
ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

ภาพที่ 18 ภาพแสดงขั้นตอนการทำเครื่องหมาย Registration mark (T) และ(Bar) T - bar: (T), (l) (เส้น
แกนกลาง) บนแม่พิมพ์และที่บริเวณด้านหลังของแผ่นกระดาษพิมพ์
ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

ภาพที่ 19 ภาพแสดงการถอดแบบลายเส้นที่เสร็จสิ้นแล้วบนแผ่นแม่พิมพ์แผ่นอะลูมิเนียม
ที่มา ชนสรณ์ โตเชียว

3.4 การสร้างค่าน้ำหนักด้วยวัสดุไซ

การสร้างค่าน้ำหนักด้วยวัสดุไซ การสร้างน้ำหนักอ่อน - เข้ม ของรูปทรงและรายละเอียดที่มีความแตกต่างกันบนแม่พิมพ์ด้วยวิธีการเขียนด้วยวัสดุไซ ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดหลักในแม่พิมพ์สีดำ (key plate) ก่อนด้วยเพราะเป็นแม่พิมพ์ที่ต้องใช้ความประณีตในการวาดเส้นและรายละเอียดต่าง ๆ ด้วยดินสอไซ

ภาพที่ 20 ภาพแสดงขั้นตอนการวาดเส้นลงบนแม่พิมพ์ด้วยดินสอไขเพื่อสร้างน้ำหนักต่าง ๆ
ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

3.5 ขั้นตอนการเคลือบกาวแม่พิมพ์ (gum plate)

ขั้นตอนการเคลือบกาวแม่พิมพ์ (gum plate) หลังจากเขียนแม่พิมพ์เพื่อสร้างรายละเอียดของค่าน้ำหนักต่าง ๆ ในผลงานเสร็จสิ้นแล้ว จึงนำแป้งฝุ่นลูบวนให้ทั่วผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์เฉพาะในพื้นที่ที่มีการเขียนไขเพื่อเป็นการดูความขึ้นจากวัสดุชนิดต่าง ๆ แล้วจึงปัดส่วนเกินออก จากนั้นนำกาวกระถินบริสุทธิ์ (pure gum) เทลงบนแผ่นแม่พิมพ์ในปริมาณที่เหมาะสม และใช้ฝ่ามือหรือฟองน้ำอย่างดีจากใยพืชที่เหมาะสมนำลูบวนให้ทั่วแผ่นแม่พิมพ์จากนั้นจึงขีดกาวกระถินส่วนเกินให้บางที่สุดแล้วจากนั้นใช้ผ้าสาหลวนให้แห้งสนิทด้วยความรวดเร็วเพื่อให้กาวเคลือบบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ความเรียบเนียนสม่ำเสมอทั่วทั้งแม่พิมพ์หรือให้บางที่สุด หลังจากนั้นต้องพักทิ้งไว้อย่างน้อย 1 คืน หรือ 6 - 12 ชั่วโมง

ภาพที่ 21 ภาพแสดงขั้นตอนการเคลือบขี้ผึ้ง (gum plate)

ที่มา

ชนสรณ์ โตเชียว

3.6 ขั้นตอนการกัดกรดแม่พิมพ์ (etch plate)

ขั้นตอนการกัดกรดแม่พิมพ์ (etch plate) หลังจากพักแม่พิมพ์จนครบตามเวลาที่กำหนดแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนการกัดกรดแม่พิมพ์ ซึ่งต้องเป็นขั้นเป็นตอนที่มีความสำคัญต้องอาศัยความชำนาญ โดยมาตรฐานของอัตราส่วนในการผสมกรดสำหรับในขั้นตอนนี้คือ กาวกระถินบริสุทธิ์ 8 ออนซ์ (oz.) ต่อกาวกรดฟอสฟอริก (phosphoric acid) 5.6 มิลลิลิตร (mL) หรือนิยามเรียกว่า กาวกรด และต้องนำมาเจือจางอีกครั้งในขั้นตอนของการกัดกรดแม่พิมพ์ โดยการใช้กาวกรด : กาวกระถินบริสุทธิ์ อัตราส่วน 40 : 60 หรือ กาวกระถินบริสุทธิ์ 40% ต่อกาวกรด 60% ผสมให้เข้ากัน สำหรับแม่พิมพ์เขียนด้วยดินสอ เวลากัดกรดไม่เกิน 5 นาที

เมื่อพร้อมทำการกักรัดแม่พิมพ์ผลงานต้องใช้แปรงขนนุ่มจุ่มกาวกรดจากภาชนะที่ใช้ผสมกาวกรดที่เจือจางแล้วโดยวิธีการแปรงสลับไปมาบนแผ่นแม่พิมพ์จนทั่วเป็นเวลา 5 นาที เริ่มจากการวนน้ำหนัที่เข้มาก่อนประมาณ 2 นาที ต่อจากนั้นวนไปถึงน้ำหนัก่อนสุดจนครบเวลา 5 นาที จากนั้นนำฟองน้ำที่หมาดน้ำลูบเพื่อเช็ดกาวกรดออกจนหมดจนกว่าแม่พิมพ์จะสะอาด จากนั้นจึงเทกาวกรดอินบรีสุทธีลงบนแผ่นแม่พิมพ์อีกครั้งและใช้ฝ่ามือลูบวนให้ทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์อีกครั้ง ประมาณ 1 - 2 นาที เพื่อหยุดปฏิกิริยาของกาวกรด ในขั้นตอนสุดท้ายใช้ผ้าสาลูปั่นเป็นลูกประคบเช็ดวนด้วยความรวดเร็ว ให้เหลือเพียงคราบกาวบาง ๆ และสม่ำเสมอทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์ จึงเสร็จขั้นตอนการกักรัดแล้วพักแผ่นแม่พิมพ์ไว้อย่างน้อย 4 - 6 ชั่วโมง ก่อนนำไปสู่ขั้นตอนการพิมพ์ ซึ่งต้องระวังไม่ให้แผ่นแม่พิมพ์โดนน้ำโดยเด็ดขาด

ภาพที่ 22 ภาพแสดงการกักรัดและการเช็ดกาวออกด้วยผ้าสาลู

ทีมา

ชนสรณ์ โตเชียว

3.7 ขั้นตอนการล้างเขม่าดำแม่พิมพ์

ขั้นตอนการล้างเขม่าดำแม่พิมพ์ ต้องนำแผ่นแม่พิมพ์ที่กักกรดแล้วมาวางบนแท่นพิมพ์โดยพรมน้ำลงจุดกึ่งกลางเล็กน้อยบริเวณใต้แผ่นแม่พิมพ์แล้วปรับตำแหน่งเพื่อป้องกันการเกิดสุญญากาศ โดยแผ่นแม่พิมพ์จะแนบสนิทกับแท่นพิมพ์ จากนั้นก็จะเป็นขั้นตอนของการล้างเขม่าดำของวัสดุเขียนแผ่นแม่พิมพ์ออกจากแม่พิมพ์ด้วยน้ำมันสน โดยนำเศษผ้าแห้งสะอาดชุบน้ำมันสนเช็ดและวนให้ทั่ว เพื่อให้วัสดุหรือเขม่าดำจะค่อย ๆ หลุดออกจากผิวของแผ่นแม่พิมพ์จนหมดหรือสม่ำเสมอทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์แล้วจึงเช็ดด้วยทินเนอร์ในลักษณะเดิมคือเช็ดแบบวน (วิธีเดียวกันกับการเช็ดด้วยน้ำมันสน) ให้ทั่วชิ้นงาน จนสะอาดไม่เหลือคราบเขม่าดำในบริเวณที่ผ่านการเขียนด้วยวัสดุ จากนั้นทาน้ำยาแลคเคอร์แดง เพื่อช่วยเป็นฐานในการรับหมึกพิมพ์จากลูกกลิ้ง แล้วควรลงแลคเคอร์แดงที่บริเวณกลางภาพก่อนในปริมาณที่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ของแผ่นแม่พิมพ์และลูบวนให้ทั่วทั้งภาพด้วยความรวดเร็วแล้วเช็ดออกให้เรียบเนียนสม่ำเสมอทั้งแผ่นและบางที่สุด เมื่อแลคเคอร์แดงแห้งสนิทแล้วจึงใช้เศษผ้าชุบหมึกที่ได้เตรียมไว้ผนวกกับต้องเจือจางหมึกให้เหลวกับน้ำมันสนเพียงเล็กน้อยแล้วนำไปวนให้ทั่วทั้งงานเพื่อเป็นการสร้างฐานของหมึกพิมพ์ จากนั้นใช้ฟองน้ำที่ชุ่มน้ำเช็ดทำความสะอาดแม่พิมพ์ให้ทั่วอย่างรวดเร็วเป็นขั้นตอนสุดท้าย ลำดับต่อไปจึงเริ่มต้นการเช็ดน้ำสะอาดด้วยฟองน้ำเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับผิวแม่พิมพ์อย่างสม่ำเสมอ

ภาพที่ 23 ภาพแสดงขั้นตอนการล้างเชมม่าดำเพื่อเตรียมความพร้อมของแม่พิมพ์สำหรับขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์

ทีมา

ชนสรณ์ โตเขียว

3.8 ขั้นตอนกระบวนการพิมพ์ผลงาน

3.8.1 การเตรียมหมึกพิมพ์

การเตรียมหมึกพิมพ์ ซึ่งในขั้นตอนการพิมพ์ภาพผลงานจะต้องทำการเตรียมหมึกพิมพ์ไว้ล่วงหน้าก่อนเสมอและในการผสมหมึกพิมพ์เพื่อการใช้งานต้องผสมหมึกให้เข้ากันกับผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (light magnesium carbonate powder) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับแป้งฝุ่นสีขาวเพื่อการปรับสภาพของเนื้อหมึกพิมพ์ให้มีความข้นเหนียวมากกว่าเดิม ด้วยเพราะผลงานมีรายละเอียดของน้ำหนักที่หลากหลายสูงย่อมจำเป็นต้องใช้หรือเพิ่มปริมาณของผงไลต์แมกนีเซียมให้มากขึ้นกว่าปกติเพื่อช่วยเก็บรายละเอียดน้ำหนักอ่อน - เข้ม ที่ปรากฏในภาพผลงานให้ได้คุณภาพ

และคุณค่าของผลงานศิลปะภาพพิมพ์หรือเพื่อรักษาคุณภาพของแม่พิมพ์ให้มีความคมชัดอยู่เสมอจนสามารถพิมพ์ภาพผลงานได้ครบตามจำนวนพิมพ์ที่กำหนดไว้

ภาพที่ 24 ภาพแสดงการผสมหมึกเข้ากับผงไลท์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (light magnesium carbonate powder) และเป็นการกลิ้งหมึกพิมพ์บนแท่นกลิ้งหมึกเพื่อเตรียมพร้อมที่จะกลิ้งบนแผ่นแม่พิมพ์
 ที่มา ชนสรณ์ โตเชียว

3.8.2 การกลิ้งหมึกพิมพ์บนแผ่นแม่พิมพ์

การกลิ้งหมึกพิมพ์บนแผ่นแม่พิมพ์ เมื่อแม่พิมพ์มีความสะอาดหรืออยู่ในสภาพที่พร้อมสำหรับการรับหมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งสามารถเข้าสู่ขั้นตอนการกลิ้งหมึกได้ทันที และในขณะที่กลิ้งหมึกพิมพ์จะต้องสลับกับการลูบฟองน้ำที่หมาดน้ำลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้มีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ น้ำจะเป็นตัวกันไม่ให้หมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งติดลงบนพื้นที่ว่างที่ไม่ต้องการ หมึกจากลูกกลิ้งจะ

ติดบริเวณที่ติดไขเท่านั้น เป็นคุณสมบัติของไขและน้ำไม่ผสมกัน และในขั้นตอนการกลิ้งหมึก จะต้องกลิ้งสลับกับในทิศทางให้ครอบคลุมในผลงานสร้างสรรค์ น้ำหนักจะค่อยไปปรากฏขึ้นบนผิวแม่พิมพ์ และเมื่อกลิ้งหมึกพิมพ์จนครบจำนวนที่ได้กำหนดหรือรอบการกลิ้ง (ประมาณ 60 ครั้ง) จะเห็นว่าน้ำหนักของภาพโดยรวมเป็นไปตามที่เขียนไว้ ซึ่งนี่นี้สามารถทำการพิมพ์ตรวจสอบน้ำหนักจาก (proof) ได้ทันที ก่อนจะเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์ลงบนกระดาษพิมพ์จริงที่ได้ทำการเตรียมไว้ก่อนแล้ว

ภาพที่ 25 ภาพแสดงการกลิ้งหมึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์ และการลูบฟองน้ำที่หมาดน้ำลงบนผิวหน้า ของแผ่นแม่พิมพ์ให้มีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ

ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

3.8.3 ขั้นตอนทำขึ้นกระดาษพิมพ์

ขั้นตอนทำขึ้นกระดาษพิมพ์ ควรเลือกใช้น้ำต้มที่สะอาดแทนการใช้น้ำประปา เพื่อป้องกันการเกิดเชื้อราบนกระดาษการเกิดสิ่งสกปรกและไม่ทำให้สีกระดาษเป็นสีเหลืองในภายหลัง ขั้นตอนต่อมาฉีดพ่นน้ำให้เป็นละอองขนาดเล็กในอากาศเหนือแผ่นกระดาษ หรือฉีดให้ทั่วบริเวณกระดาษ ไม่ควรฉีดไปตรง ๆ บนแผ่นกระดาษเพราะจะทำให้ความชื้นไม่สม่ำเสมอทั่วทั้งแผ่น พักทิ้งไว้ประมาณ 1 - 2 นาที กล่าวคือควรทำขึ้นก่อนการพิมพ์ให้เสร็จก่อนที่จะมาทำขึ้นกระดาษเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับกระดาษสำหรับงานภาพพิมพ์ที่มีเนื้อเรียบเนียนและหนานุ่ม หลังจากนั้นวางกระดาษปรีฟที่แห้งและสะอาดจำนวน 1 - 2 แผ่นปิดทับและใช้ฝ่ามือลูบให้ทั่วทั้งแผ่นเพื่อขับความชื้นส่วนเกินออก จึงสามารถนำไปพิมพ์ได้ทันที ในขณะที่กระดาษมีสภาพความชื้นที่เหมาะสมจะให้คุณลักษณะเชิงคุณสมบัติคือสามารถดูดซับหมึกได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 26 ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมทำขึ้นบนกระดาษพิมพ์

ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

3.8.4 การพิมพ์ผลงาน

การพิมพ์ผลงาน เมื่อผ่านการพิมพ์ตรวจสอบน้ำหนักของภาพ (proof) เป็นที่พอใจแล้วจึงเข้าสู่ขั้นตอนกระบวนการพิมพ์ภาพผลงานจริง (copy) ในขั้นตอนจริงใช้กระดาษฟาบริเอโน (Fabbiano) ที่ได้ผ่านการทำความสะอาดขึ้นไว้ล่วงหน้าแล้วในระหว่างการกลิ้งหมึกพิมพ์ จากนั้นจึงนำกระดาษพิมพ์มาวางให้ตรงกับตำแหน่งเครื่องหมายการวางกระดาษพิมพ์ ซึ่งจะปรากฏอยู่บริเวณด้านล่างของแผ่นกระดาษรวมทั้งการวางที่จะต้องตรงกันกับเครื่องหมายที่ได้ทำสัญลักษณ์กำกับไว้บนแม่พิมพ์ (T - Bar) แล้วจึงปิดทับด้วยปรุฟจำนวน 9 แผ่น จะวางทับกับแผ่นกระดาษพิมพ์ผลงานจริง จากนั้นวางทับด้วยแผ่นอะคริลิกใสพร้อมทั้งหล่อลื่นด้วยจารบีสำหรับลดแรงเสียดทานระหว่างไม้ครูดกับแผ่นอะคริลิกใสในขณะที่หมุนแผ่นรองแทนพิมพ์ให้เคลื่อนไปข้างหน้าเป็นการเสร็จสิ้นขั้นตอนการพิมพ์

ภาพที่ 27 ภาพแสดงขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

ทีมา

ชนสรณ์ โตเขียว

3.9 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

อุปกรณ์และเครื่องมือในการใช้ของขั้นตอนการเตรียมและกระบวนการพิมพ์หน้าราบ หรือเทคนิคภาพพิมพ์หินสามารถแบ่งออกเป็นหลายกลุ่มมีดังนี้

3.9.1 อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

3.9.1.1 แผ่นอะลูมิเนียม (aluminum plate)

3.9.2 อุปกรณ์ในการสร้างภาพร่างต้นแบบ

3.9.2.1 ไม้ต่วน

3.9.2.2 แก้ว

3.9.2.3 ดอกไม้ปลอม

3.9.2.4 หมึกจีนและสีขาวใช้ในการแต่งภาพต้นแบบ

3.9.2.5 สมุดวาดภาพ

3.9.2.6 กล้องถ่ายภาพ

3.9.2.7 คอมพิวเตอร์

3.9.3 เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์

3.9.3.1 วัสดุเขียนแม่พิมพ์

วัสดุเขียนแม่พิมพ์ เช่น ดินสอไฮสปีดดำ ทรายดำ ทรายขาว ทรายชมพู ทรายเขียว รวมทั้งวัสดุชนิดอื่น ๆ ที่มีส่วนผสมของน้ำมัน ได้แก่ น้ำมันวานิช ปากกาลูกกลิ้ง ปากกาเคมี หมึกออฟเซต เป็นต้น

3.9.3.2 กระดาษไขฟิล์ม

กระดาษไขฟิล์ม ใช้ในการสำหรับคัดลอกและถอดแบบลายเส้นภาพร่างต้นแบบลงบนแผ่นแม่พิมพ์

3.9.3.3 วัสดุ / อุปกรณ์และเคมีในการกัดกรดเตรียมแม่พิมพ์

1) กาวกระถิน

2) น้ำมันสน

3) ฟินเนอร์

4) น้ำยาแลคเกอร์แดงใช้เป็นน้ำยาสร้างภาพแม่พิมพ์ธรรมดา

5) กรดฟอสฟอริกใช้ผสมกาวกระถินในการกัดกรดแม่พิมพ์

6) กรดซัลฟูริก 2 ออนซ์ : น้ำ 20 ลิตร สำหรับล้างแม่พิมพ์แผ่นอะลูมิเนียม

7) แป้งฝุ่นใช้สำหรับไล่ความชื้น

3.9.3.4 วัสดุ / อุปกรณ์ในกระบวนการกัดกรดและการเตรียมแม่พิมพ์

- 1) แปรงขนนุ่มและพู่กันชนิดต่าง ๆ
- 2) ภาชนะบรรจุกรด
- 3) ภาชนะผสมกาวกรด
- 4) ภาชนะบรรจุแป้งฝุ่น
- 5) ภาชนะใส่น้ำ อ่างเคลือบหรืออ่างพลาสติก
- 6) ฟองน้ำชนิดใยพืช
- 7) ผ้าสาหลูชนิดไม่ลงแป้ง

3.9.3.5 วัสดุ / อุปกรณ์ในการพิมพ์

- 1) แท่นพิมพ์ (litho press)
- 2) ลูกกลิ้งยางและเกรียงผสมหมึก
- 3) หมึกพิมพ์ออฟเซต
- 4) จารบี ใช้ในการลดแรงเสียดทานระหว่างไม้ครูดกับแผ่นอะคริลิกใส
- 5) แผ่นอะคริลิกใสใช้รองรับไม้ครูดจะวางซ้อนปิดทับกระดาษรองพิมพ์
- 6) ผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (light magnesium carbonate powder)
- 7) กระดาษพิมพ์เนื้อเรียบมีความหยุ่นในตัว เช่น กระดาษฟาบริเอโน (FABRIANO)
- 8) กระดาษปู้ฟ (proof paper) ใช้สำหรับพิมพ์ตรวจสอบน้ำหนักและรองพิมพ์
- 9) เศษผ้าสำหรับเช็ดน้ำมัน
- 10) กระจบอกฉีดพ่นละอองน้ำ (spray bottle) ใช้สำหรับการเตรียมกระดาษหรือการทำความสะอาดขึ้นกระดาษพิมพ์

ภาพที่ 28 ภาพแสดงแม่พิมพ์แผ่นอะลูมิเนียม (aluminum plate)

ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

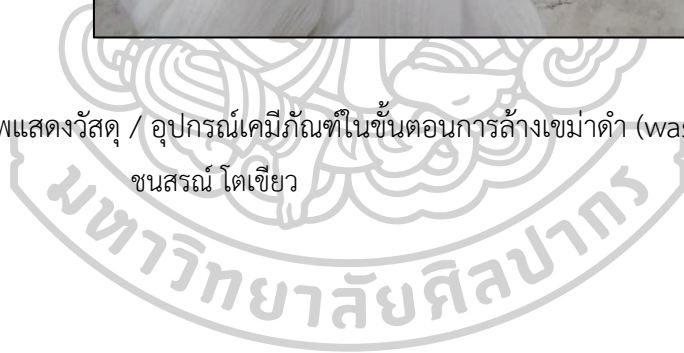
ภาพที่ 29 ภาพแสดงในการถ่ายภาพต้นแบบ

ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

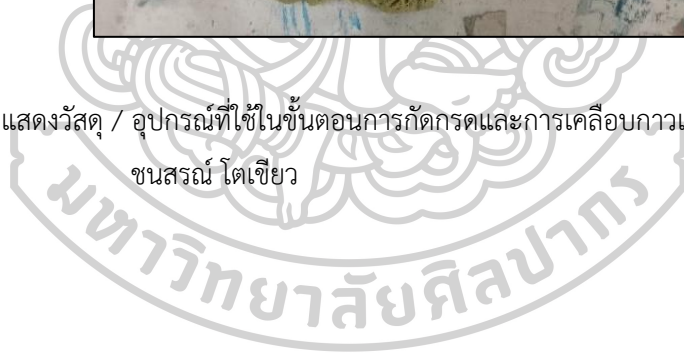

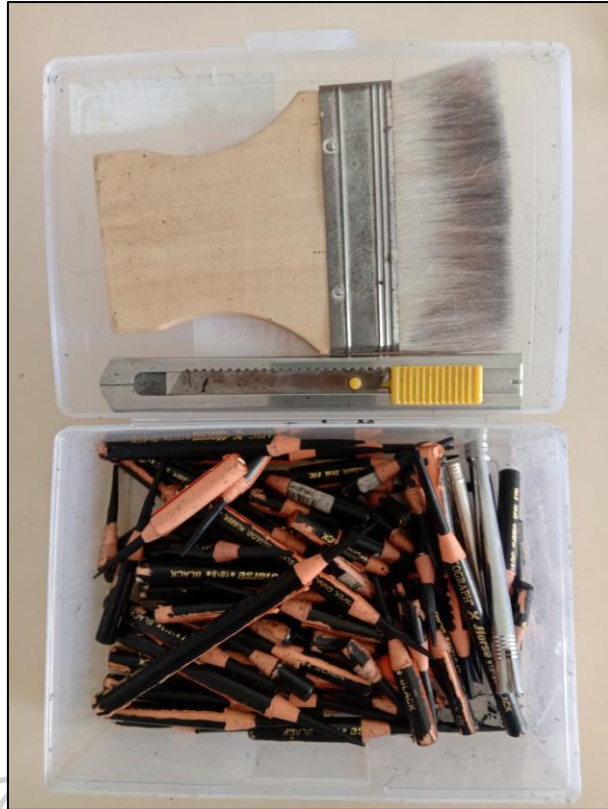
ภาพที่ 30 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์เคมีภัณฑ์ในขั้นตอนการล้างเขม่าดำ (wash out)
ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

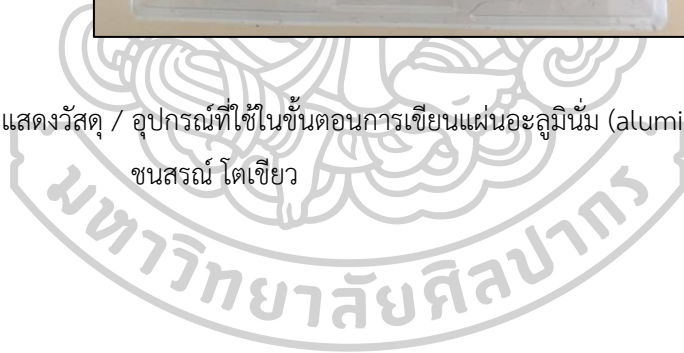

ภาพที่ 31 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนการกักกรดและการเคลือบกาวแม่พิมพ์
ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

ภาพที่ 32 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนการเขียนแผ่นอะลูมิเนียม (aluminum plate)
ที่มา ชนสรณ์ โตเขียว

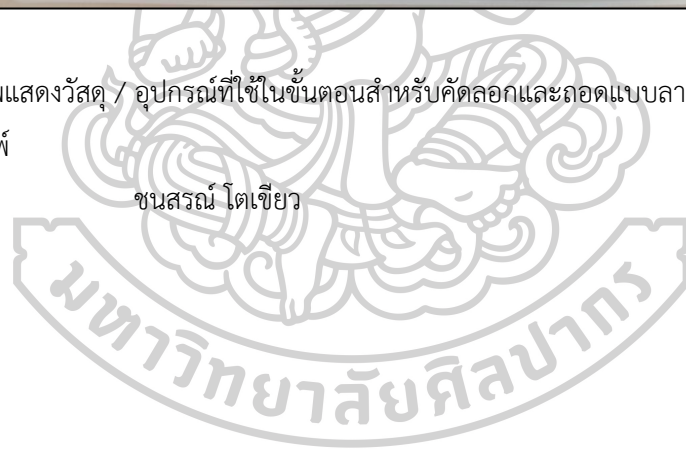

ภาพที่ 33 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนสำหรับคัดลอกและถอดแบบลายเส้นภาพร่างต้นแบบลงบนแผ่นแม่พิมพ์

ที่มา

ชนสรณ์ โตเขียว

ภาพที่ 34 ภาพแสดงวัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนการพิมพ์ภาพผลงาน
ที่मा ชนสรณ์ โตเขียว

บทที่ 4

แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งในการแสดงออกที่ผ่านกระบวนการทางความคิด การตีความ การหาความหมายในรูปแบบของเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งนำไปสู่รูปแบบ และเทคนิควิธีการนั้น ๆ เป็นการนำเอาประเด็นใจความสำคัญข้อมูลที่เกี่ยวข้องในบริบทต่าง ๆ มาตีความเนื้อหาใจความสำคัญเพื่อหาความหมายเฉพาะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านกระบวนการของความคิดวิเคราะห์ แยกแยะ วิเคราะห์ญาณ และความรู้สึก เพื่อให้สื่อสาระแห่งประเด็นทางศิลปะที่มีรูปแบบมีลักษณะเฉพาะตนเองและมีอิสระในการแสดงออกในประเด็นนั้น ๆ โดยนัยนี้ขึ้นอยู่กับผู้สร้างสรรค์ในการหาประเด็น และข้อมูลในการสร้างสรรค์ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันและกัน อาทิเช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพการตีความวัตถุสิ่งของให้มาเป็นสัญลักษณ์ เป็นต้น จนไปถึงการสร้างสรรค์ที่ผ่านกระบวนการทางทัศนศิลป์ไปสู่กรรมวิธีทางเทคนิคภาพพิมพ์นําราบ หรือภาพพิมพ์หินให้สัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ซึ่งสามารถกำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับช่วงเวลาของการพัฒนาได้เป็นระยะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1 ระยะเวลาที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ช่วงที่ 1 ปีการศึกษา 2561

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรกเป็นเหมือนการค้นหาตัวตนแนวทางของตัวผู้สร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์เป็นการรวบรวมข้อมูล ความคิด เรื่องราวที่อยากจะถ่ายทอดออกมาให้ตกผลึกทางความคิด และรูปแบบการนำเสนอให้กลายเป็นแนวความคิดที่ชัดเจนจนเป็นผลงานสร้างสรรค์เฉพาะตัวที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นช่วงเวลาแห่งการค้นคว้าทดลองทั้งทางด้านรูปแบบของการสร้างสรรค์รวมถึงการค้นคว้าทดลองเทคนิคภาพพิมพ์หิน และค้นคว้าเรื่องราวความสนใจในประเด็นสาระสำคัญที่ต้องการจะสื่อผ่านรูปแบบของผลงานศิลปะ อันเป็นเรื่องราวเนื้อหาที่อ้างอิงมาจากการศึกษาประเด็นเรื่องเพศสภาพ วิถีชีวิต ความคิด การแสดงออก พฤติกรรม รสนิยม ความใฝ่ฝัน อุดมคติ ความสนใจ ค่านิยมต่าง ๆ และจับประเด็นในการเอาความหมายผ่านรูปแบบของสัญลักษณ์ภาพ ได้สอดแทรกการอุปมาอุปไมย เพื่อเปรียบเทียบในการสื่อความหมายของสัญลักษณ์บริบทรูปแทนคน สัตว์ สิ่งของ ต่าง ๆ โดยการถ่ายทอดจากสิ่งของที่มีความหมายหรือนัยยะแอบแฝงต่าง ๆ

สัญลักษณ์ที่ใช้ก่อนชุดวิทยานิพนธ์ในระยะแรก มีดังนี้ “ต้นกระบองเพชร” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า ด้วยลำต้นของต้นกระบองเพชรมีความเปราะบางแต่ตัวของมันเองได้สร้างหนามอัน

แหลมคมออกมาเพื่อแสดงความแข็งแกร่งป้องกันภัยจากศัตรู และกระบองเพชรชอบแตกหน่อออกมาหรืองอกออกมาเรื่อย ๆ เพื่อสื่อความหมายถึงความสัมพันธ์ที่มีไปเรื่อย ๆ กระบองเพชรมีความทนทานต่อสภาวะการณต่าง ๆ กระบองเพชรมีความเป็นตัวของตัวเอง กระบองเพชรยังสื่อความหมายหมายถึงความอดทน ต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อความอยู่รอดของสังคม เปรียบเหมือนต้นกระบองเพชร ที่อยู่ในเขตทะเลทรายแต่อย่าลืมไปว่ากระบองเพชรมีหนาม ซึ่งหนามของมัน แต่ก่อนมันเคยเป็นใบ แต่เพื่อลดการคายน้ำ จึงมีการปรับสภาพเพื่อการอยู่รอดของลำต้น จึงเปลี่ยนจากใบเป็นหนาม ความหมายของหนามที่ผู้สร้างสรรค์จะสื่อความหมายคือ ไว้ป้องกันตัวของมันเองจากภัยต่าง ๆ กระบองเพชรยังสื่อความหมายถึงความโดดเดี่ยวการอยู่อย่างเดียวตายได้อีกด้วย “ผ้าต่วน” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า มีความมั่นใจ ความเหลือบแสง หรือใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มเครื่องแต่งกาย แต่ในความหมายของผู้สร้างสรรค์ใช้ในการปกปิดอำพรางตัวตนที่แท้จริง หรือเป็นการทับซ้อนสิ่งหนึ่งไปหาอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ ๆ ความมั่นใจความเหลือบแสง สื่อความหมายถึง กิเลส ความลุ่มหลง ความใคร่หรือเวลาผ้าโดนแสงตัวของผ้าต่วนจะเหลือบแสงเล่นกับไฟ เปรียบเหมือนความพิเศษของเพชรทางเลือกมันจะมีแสงในตัวเองความพิเศษในตัวเอง แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าถึงตัวตนของมันได้แต่มันก็จะเปล่งประกายในตัวของมันเองอยู่เสมอ หรือให้ความรู้สึกหนัก เบา ความพลิ้วไหว นุ่มนวล เราจะจับหรือบิดผ้าก็จะไปตามรูปทรงที่เราอยากให้มันเป็น “ดอกไม้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความงาม ความเปราะบาง ความเป็นผู้หญิงความมีชีวิตชีวา ยังเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ความรัก และความงามอันละเอียดละไม “เก้าอี้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความเป็นสัญลักษณ์เพศทางเลือกให้ความรู้สึกเหมือนไปเปลือย สงบนิ่ง แข็งแรง และเปราะบางในคราวเดียวกัน “ดอกกล้วยไม้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า เป็นดอกไม้ของการสืบพันธุ์ ใช้แทนสัญลักษณ์ของสตรีเพศ หรือเป็นดอกไม้ที่ไว้บอกภาษารัก “กล้วยไม้” แต่ละช่อจะผลิดอกออกผลให้เราชื่นชมได้ต้องใช้เวลานาน

สร้างสรรค์ผลงานผ่านความคิดที่ว่ามิติของพื้นที่ทับซ้อนได้บอกเล่าถึงอัตลักษณ์บางอย่างของเพศสภาพหรือการสร้างตัวตน (Empower) ความงามเกิดจากการแสดงท่าทางการแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานยังเป็นการสร้างพื้นที่เฉพาะขึ้นมาหรือเรียกได้ว่า “เจนเดอร์สเปซ”

ภาพที่ 35 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561

ชื่อผลงาน	เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 1
เทคนิค	ภาพพิมพ์หิน (Lithography)
ขนาด	100 x 70 เซนติเมตร
ปีที่สร้าง	2561

ภาพที่ 36 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561

ชื่อผลงาน	เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 2
เทคนิค	ภาพพิมพ์หิน (Lithography)
ขนาด	100 x 70 เซนติเมตร
ปีที่สร้าง	2561

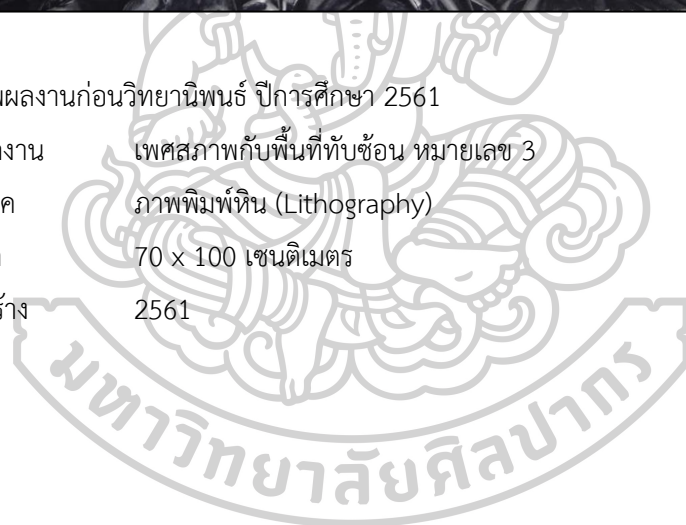
ภาพที่ 37 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 3

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2561

ภาพที่ 38 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2561

ชื่อผลงาน	เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 4
เทคนิค	ภาพพิมพ์หิน (Lithography)
ขนาด	70 x 100 เซนติเมตร
ปีที่สร้าง	2561

4.2 ระยะเวลาที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ช่วงที่ 2 ปีการศึกษา 2562

แนวทางการสร้างสรรค์ในระยะเวลาที่ 2 นี้ รูปแบบของผลงานเริ่มมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นทั้งทางด้านเนื้อหา การตีความ การสื่อความหมาย ที่ค่อนข้างจะลงตัวมากยิ่งขึ้น และเป็นตัวเองมากที่สุด โดยช่วงระยะเวลาที่ 2 ผลงานฟิกเกอร์ยังใช้ผู้สร้างสรรค์เป็นแบบในการเล่าเรื่องอยู่ และในภายหลังได้ใช้แบบที่เป็นเพศสภาพเหมือนกัน เพื่อเอามาถ่ายทอดเรื่องราวเล่าเรื่องในประเด็นที่ผู้สร้างสรรค์อยากจะสื่อ อาจจะพูดถึงประเด็นใจความสำคัญต่าง ๆ ทั้งเรื่องหุ่นสรีระของแบบ สีผิว การแสดงออกทางท่าทางแล้วยังมีพื้นที่ที่ทับซ้อนกันผ่านการจัดองค์ประกอบในผลงานสร้างสรรค์ ผ่านความรู้สึกอันมีคุณค่าต่อจิตใจในบริบทต่าง ๆ รวมไปถึงการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สอดแทรกในการเล่าเรื่อง ดังนั้นรูปแบบของผลงานยังคงอัตลักษณ์แบบเดิมเป็นสำคัญ เส้นก็ยังคงมีความลื่นไหลจากผ้าและน้ำหนักแสงเงาคงเดิม น้ำหนักยังคงเป็นแสงจัดดำจัด ผลงานในระบายนีตัวของฟิกเกอร์ก็จะมีถ่ายใกล้บ้างไกลบ้าง เพื่อแสดงออกถึงบริบทที่เปลี่ยนไปแปรผันไปตามพื้นที่นั้น ๆ ในบริบทต่าง ๆ และในผลงาน

สร้างสรรค์ในระยะนี้จะเว้นพื้นที่ว่างไว้บ้างเพื่อให้เน้นจุดเด่นจุดรองของผลงานสร้างสรรค์ให้รูปมีอากาศให้ดูไม่แน่นจนเกินไปและดูสบายตามากยิ่งขึ้น

สัญลักษณ์ที่ใช้ก่อนชุดวิทยานิพนธ์ในระยะที่สอง มีดังนี้ “ต้นกระบองเพชร” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า ด้วยลำต้นของต้นกระบองเพชรมีความเปราะบางแต่ตัวของมันเองได้สร้างหนามอันแหลมคมออกมาเพื่อแสดงความแข็งแกร่งป้องกันภัยจากศัตรู และกระบองเพชรชอบแตกหน่อออกมาหรืองอกออกมาเรื่อย ๆ เพื่อสื่อความหมายถึงความสัมพันธ์ที่มีไปเรื่อย ๆ กระบองเพชรมีความทนทานต่อสภาวะการณต่าง ๆ กระบองเพชรมีความเป็นตัวของตัวเอง กระบองเพชรยังสื่อความหมายหมายถึงความอดทน ต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อความอยู่รอดของสังคม เปรียบเหมือนต้นกระบองเพชร ที่อยู่ในเขตทะเลทรายแต่อย่าลืมไปว่ากระบองเพชรมีหนาม ซึ่งหนามของมัน แต่ก่อนมันเคยเป็นใบ แต่เพื่อลดการคายน้ำ จึงมีการปรับสภาพเพื่อความอยู่รอดของลำต้น จึงเปลี่ยนจากใบเป็นหนาม ความหมายของหนามที่ผู้สร้างสรรค์จะสื่อความหมายคือ ไว้ป้องกันตัวของมันเองจากภัยต่าง ๆ กระบองเพชรยังสื่อความหมายถึงความโดดเดี่ยวการอยู่อย่างเดียวดายได้อีกด้วย “ผ้าตัวน” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า มีความมั่นใจ ความเหลือบแสง หรือใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มเครื่องแต่งกาย แต่ในความหมายของผู้สร้างสรรค์ใช้ในการปกปิดอำพรางตัวตนที่แท้จริง หรือเป็นการทับซ้อนสิ่งหนึ่งไปหาอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ ๆ ความมั่นใจความเหลือบแสง สื่อความหมายถึง กิเลส ความลุ่มหลง ความใคร่หรือเวลาผ้าโดนแสงตัวของผ้าตัวนจะเหลือบแสงเล่นกับไฟ เปรียบเหมือนความพิเศษของเพชรทางเลือกมันจะมีแสงในตัวเองความพิเศษในตัวเอง แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าถึงตัวตนของมันได้แต่มันก็จะเปล่งประกายในตัวของมันเองอยู่เสมอ หรือให้ความรู้สึกหนัก เบา ความพลิ้วไหว นุ่มนวล เราจะจับหรือบิดผ้าก็จะไปตามรูปทรงที่เราอยากให้มันเป็น “ดอกไม้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความงาม ความเปราะบาง ความเป็นผู้หญิงความมีชีวิตชีวา ยังเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ความรัก และความงามอันละเมียดละไม หรือเป็นดอกไม้ที่ไว้บอกภาษารัก “เก้าอี้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความเป็นสัญลักษณ์เพศทางเลือกให้ความรู้สึกเหมือนโน้ปเปเลื่อย สงบนิ่ง แข็งแรง และเปราะบางในคราวเดียวกัน “ดอกกล้วยไม้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า เป็นดอกไม้ของการสืบพันธุ์ ใช้แทนสัญลักษณ์ของสตรีเพศ ปัญหาที่พบเจอในช่วงระยะนี้ คือ การพิมพ์หน้าหนักของสีผิวอาจดูเข้มไปหน่อยที่ยังคุมสีหน้าหนักได้ไม่ดีซึ่งยังคงปรับแก้ไขในลำดับต่อไปเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลของผลงานสร้างสรรค์ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 39 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562

ชื่อผลงาน	เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 13
เทคนิค	ภาพพิมพ์หิน (Lithography)
ขนาด	100 x 70 เซนติเมตร
ปีที่สร้าง	2562

ภาพที่ 40 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 14

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2562

ภาพที่ 41 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 15

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2562

ภาพที่ 42 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 16

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2562

ภาพที่ 43 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 17

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2562

ภาพที่ 44 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 18

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2562

4.3 ระยะที่ 3 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562 - 2565

ในการสร้างสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “พื้นที่ทับซ้อนกับเพศสภาพ” เป็นการสร้างเอกภาพสุนทรียภาพของคำว่า “เพศสภาพ” ที่แสดงออกผ่านพื้นที่เฉพาะ อันเป็นความสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ด้วยกระบวนการภาพพิมพ์หน้าราบ หรือ ภาพพิมพ์หิน ทั้งเป็นผลลัพธ์ของการสรุปความคิด วิเคราะห์ รูปแบบ วิธีการ การตีความหมาย เนื้อหาทั้งหมด ด้วยวิจรรณญาณ และความรู้สึกทั้งหมดที่อยากถ่ายทอดเรื่องราว ในส่วนของผลงานสร้างสรรค์ชุดวิทยานิพนธ์ชุดนี้ซึ่งมีความลงตัวมากกว่าชุดก่อนวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้รูปแบบของผลงานก็ยังคงอัตลักษณ์แบบเดิมเป็นสำคัญ อาจมีการเพิ่มหรือการลดทางด้านของการจัดองค์ประกอบอยู่บ้างเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทต่าง ๆ กับพื้นที่แปรผันไปตามพื้นที่นั้น ๆ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในชุดวิทยานิพนธ์ มีดังนี้ “ต้นกระบองเพชร” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่าด้วยลำต้นของต้นกระบองเพชรมีความเปราะบางแต่ตัวของมันเองได้สร้างหนามอันแหลมคมออกมา

เพื่อแสดงความแข็งแกร่งป้องกันภัยจากศัตรู และกระบองเพชรชอบแตกหน่อออกมาหรืองอกออกมาเรื่อย ๆ เพื่อสื่อความหมายถึงความสัมพันธ์ที่มีไปเรื่อย ๆ กระบองเพชรมีความทนทานต่อสภาวะการณ์ต่าง ๆ กระบองเพชรมีความเป็นตัวของตัวเอง กระบองเพชรยังสื่อความหมายหมายถึงความอดทนต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อความอยู่รอดของสังคมเปรียบเหมือนต้นกระบองเพชร ที่อยู่ในเขตทะเลทรายแต่อย่าลืมไปว่ากระบองเพชรมีหนาม ซึ่งหนามของมัน แต่ก่อนมันเคยเป็นใบ แต่เพื่อลดการคายน้ำ จึงมีการปรับสภาพเพื่อการอยู่รอดของลำต้น จึงเปลี่ยนจากใบเป็นหนาม ความหมายของหนามที่ผู้สร้างสรรค์จะสื่อความหมายคือ ไว้ป้องกันตัวของมันเองจากภัยต่าง ๆ กระบองเพชรยังสื่อความหมายถึงความโดดเด่นการอยู่อย่างเดียวดายได้อีกด้วย “ผ้าตัวน” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า มีความมั่นใจ ความเหลือบแสง หรือใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มเครื่องแต่งกาย แต่ในความหมายของผู้สร้างสรรค์ใช้ในการปกปิดอำพรางตัวตนที่แท้จริง หรือเป็นการทับซ้อนสิ่งหนึ่งไปหาอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ ๆ ความมั่นใจความเหลือบแสง สื่อความหมายถึง กีเลส ความลุ่มหลง ความใคร่หรือเวลาผ้าโดนแสงตัวของผ้าตัวนจะเหลือบแสงเล่นกับไฟ เปรียบเหมือนความพิเศษของเพชรทางเลือกมันจะมีแสงในตัวเองความพิเศษในตัวเอง แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าถึงตัวตนของมันได้แต่มันก็จะเปล่งประกายในตัวของมันเองอยู่เสมอ หรือให้ความรู้สึกหนัก เบา ความพลิ้วไหว นุ่มนวล เราจะจับหรือบิดผ้าก็จะไปตามรูปทรงที่เราอยากให้มันเป็น “ดอกไม้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความงาม ความเปราะบาง ความเป็นผู้หญิงความมีชีวิตชีวา ยังเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ความรัก และความงามอันละเอียดละไม กล้วยไม้ยังแสดงถึง การสืบพันธุ์ หรือเป็นดอกไม้ที่ไว้บอกภาษารักว่า (ฉันไม่อาจห้ามใจให้คิดถึงเธอได้) กล้วยไม้แต่ละช่อจะผลิดอกออกผลให้เราชื่นชมได้ต้องใช้เวลานาน “เก้าอี้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า แทนความเป็นสัญลักษณ์เพศทางเลือกให้ความรู้สึกเหมือนไปเปลือย สงบนิ่ง แข็งแรง และเปราะบางในคราวเดียวกัน “ดอกกล้วยไม้” ผู้สร้างสรรค์สื่อความหมายว่า เป็นดอกไม้ของการสืบพันธุ์ ใช้แทนสัญลักษณ์ของสตรีเพศ “หน้ากาก” ผู้สร้างสรรค์สื่อถึงการปกปิดตัวตนของตัวเอง หน้ากากจะใช้กันส่วนมากเวลามีเซ็กส์กันในกลุ่มของชายรักชาย หรือเกย์นั่นเอง “ถุงมือ” ผู้สร้างสรรค์สื่อถึงการเป็นเครื่องแต่งกายเป็นเครื่องประดับของผู้หญิงที่ใช้ใส่แต่งตัวในเวลากลางคืน หรือออกงานกลางคืน เป็นเครื่องแต่งกายที่ทำให้ดูสง่างาม ดูเซ็กซี่ ดูเป็นผู้หญิง ๆ

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้วิธีการเล่าเรื่องก็จะมีหลากหลายมุมมอง การจัดองค์ประกอบก็จะมี ความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ท่าทางการแสดงออกก็มีความหลากหลายเหมือนกัน น้ำหนัก เส้น แสงเงา ก็ยังคงอัตลักษณ์แบบเดิม มีความลื่นไหล ความวูบวาบ ความมั่นใจ แสงจัดดำจัด ทั้งหมดนี้เป็น การแสดงออกในมุมมองของผู้สร้างสรรค์ผ่านการเล่าเรื่องของเพศสภาพ

4.4 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 45 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 34

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2563

ภาพที่ 46 ภาพผลงานชูดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 35

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2563

ภาพที่ 47 ภาพผลงานชุตวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 36

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2564

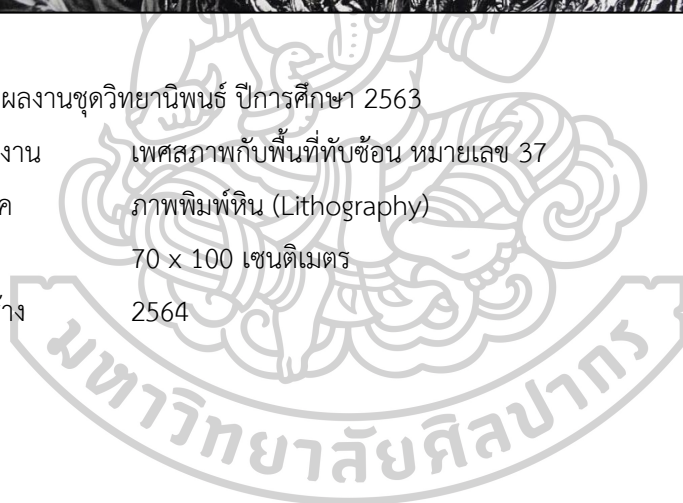
ภาพที่ 48 ภาพผลงานชูดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 37

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2564

ภาพที่ 49 ภาพผลงานชุตวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 38

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2565

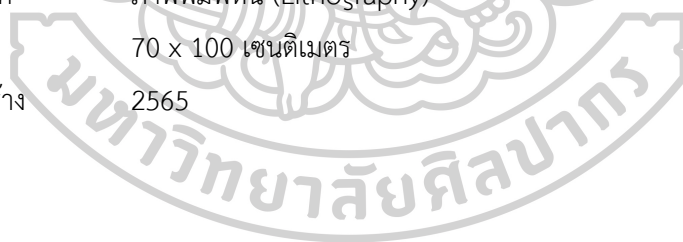
ภาพที่ 50 ภาพผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563

ชื่อผลงาน เพศสภาพกับพื้นที่ทับซ้อน หมายเลข 39

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง 2565

บทที่ 5

สรุป

วิทยานิพนธ์หัวข้อ “พื้นที่ทับซ้อนกับเพศสภาพ (Areas that overlap with gender)” เป็นสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์หน้าราบ หรือภาพพิมพ์หิน ซึ่งได้ผนวกไว้ด้วยเรื่องราวเนื้อหา ความคิด รูปแบบ เทคนิค วิธีการ ที่สอดคล้องตามความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา และยังสอดคล้องกับจินตนาการของแนวความคิดร่วมสมัยในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอีกด้วย

การสร้างผลงานชุดวิทยานิพนธ์เป็นการสร้างสรรค์ ผลงานในรูปแบบของเทคนิคภาพพิมพ์หน้าราบ หรือภาพพิมพ์หิน เพื่อสื่อเนื้อหา ความคิด ให้สัมฤทธิ์ผลจนเป็นรูปธรรมที่ผู้คนสามารถรับรู้และทำความเข้าใจได้ ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดพูดถึงเรื่องราวของ “เพศสภาพกับความลุ่มหลงของมนุษย์” เป็นประเด็นและใจความสำคัญ นอกจากนี้ยังมีประเด็นอื่น ๆ อาทิเช่น การแสดงออกถึงความคิด การแสดงออกถึงพฤติกรรม รสนิยม ความใฝ่ฝันอุดมคติ ความแตกต่างระหว่างเกย์กับทรานส์ การตีความรูปแบบของสัญลักษณ์ ความลุ่มหลงของเพศสภาพ ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ได้สอดแทรกการอุปมาอุปไมย เพื่อเปรียบเทียบในการสื่อความหมายของสัญลักษณ์บริบทแทน คนสัตว์ สิ่งของต่าง ๆ จึงเป็นตัวกำหนดเรื่องราวความคิดจากตัวตน ที่แสดงออกจากประสบการณ์ภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ที่ได้รับรู้และสัมผัสมา ผ่านความคิดที่ว่ามิติของพื้นที่ทับซ้อนได้บอกเล่าถึงอัตลักษณ์บางอย่างของเพศสภาพหรือการสร้างตัวตนที่เรียกว่า “เอ็มพาวเวอร์ (Empower)” หรือเป็นการสร้างพื้นที่ เฉพาะ ขึ้น มา ที่ เรีย ก ได้ ว่า “เจ น เด อ ร์ ส เป ซ (Genderspace)”

รายการอ้างอิง

Wikipedia. รสนิยมทางเพศ. Retrieved from <http://www.th.wikipedia.org/wiki/รสนิยมทางเพศ>

Wikipedia. อิชณัฐ ชลภูมิ. Retrieved from https://th.wikipedia.org/wiki/อิชณัฐ_ชลภูมิ

Zoe Tierney, B. A. P. รสนิยมทางเพศ. Retrieved from

<http://www.gangbeauty.com/topic/121786>

กนกวรรณ ธรารวรรณ และคณะ. (2560). เมื่อร่างกายเป็นเพศ : อำนาจเสรีนิยมใหม่ของเพศวิถีใน

สังคมไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

จิตติมา กุลประเสริฐรัตน์. ความหลากหลายทางเพศ. Retrieved from

<http://www.thaipost.net/main/detail/21760>

ที่หมวดี บุญวิจิตร. (25 ธันวาคม 2565) *Waiting man/Interviewer*: ชนสรณ์ โตเชียว.

ทิดกร สอนภาษา. อัตลักษณ์. Retrieved from <https://www.secnia.go.th/2016/05/30/>

เอกลักษณ์-อัตลักษณ์/

ธเนศวร์ กาญจธีรานนท์. ความหลากหลายทางเพศ. Retrieved from

<http://www.th.wikipedia.org/wiki/กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ>

ฝ่ายศูนย์วิจัยยาเสพติดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2547). บทบาท

และการกำหนดเพศ (เพศสำนัก) (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ฝ่ายศูนย์วิจัยยาเสพติดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2547). บุคลิกและ

บริบทร่วมเพศ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. (2560). อะไร (แม่ง) ก็เป็นศิลปะ. Retrieved from

https://www.matichonweekly.com/column/article_20088

รติพร ชัยปิยะพร. (2561). *The Ghosts of Tokyo*: ความฝัน แฟนตาซี และเงาของโตเกียว (พิมพ์ครั้งที่

ที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยามปริทัศน์.

ปริญญาภัทร์ นิธิภัทรอนันต์. (2561). อารมณ์เทวนารี: อำนาจแห่งอัตถิเพศ. (ปริญญาคุชฎีบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยศิลปากร, Retrieved from

<http://www.sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/20882>

หนึ่งธิดา. (2537). ชีวิตและผลงานของเอกศิลปิน “อาร์ต นูโว” กุสตาฟ คลิมต์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

พิราบ.

อิชณัฐ ชลภูมิ. (2556). แม่บ้านมีหนวด คนขายรอยยิ้มผ่านศิลปะแหวกแนว อยากทำอะไรทำเลย.

Retrieved from <https://www.thairath.co.th/lifestyle/woman/389298>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ชนสรณ์ โตเขียว
วัน เดือน ปี เกิด	5 กรกฎาคม 2537
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	2564 ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ วิชาเอกภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2560 ศิลปบัณฑิต วิชาเอกศิลป์ไทย คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	3/500 ซอยพหลโยธิน 50 แยก1 ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขต บางเขน 10220
ผลงานตีพิมพ์	2564 MID - DERN GRAPHIC ART EXHIBITION ณ โถงชั้น L หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร 2562 Kalwit studio & gallery, Chanasorn Tokiew X Chakrit Lapaudomlert Exhibition 2560 นิทรรศการศิลปนิพนธ์ "7 องศา" ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

